

4. Ignorantia facti, non Juris excusat, T. 17. n. 7.
 5. Ignorantia, an, & quando excuset à Simonia? T. 3. n. 304. Et poenis ejus? n. 320. & *segg.*
 Ignorantia an, & quando excuset ab Excommunicatione, vel alia censura? T. 39. n. 29. & *segg.*
 Ignorantia poenae per Legem statuta, non excusat ab ea transgressores Legis, T. 3. n. 321. & *segg.* Exceptis poenis Censurarum, n. 323.
 R. J. Ignorantia quid sit? C. II. R. XIII. n. 2. differt ab errore, *ibid.* alia est facti proprii vel alieni, alia juris, *numer.* 3. 4. utraque alia vincibilis, alia invincibilis, *num.* 5. Vincibilis quae in foro interno, & quae in externo, *num.* 5. 6. Vincibilis alia supina seu crassa: alia affectata, n. 7. Alia excusatio pro vitando damno, alia ad acquirendum lucrum, *num.* 8.
 Ignorantia in quibus praesumitur, n. 10. R. XXX. n. 17. R. XLVII. n. 4.
 Ignorantia facti alieni non proprii excusat, *num.* 9. R. XXX. n. 11. R. XLVII. n. 2. 3. & R. XIV. per tot. R. XXXI. n. 6. R. LXXXII. n. 4. 5. & *c. c.*
 Ignorantia Juris excusat quoad damnum vitandum, C. II. R. XIII. *num.* 15. Uti & in militibus: minoribus: rudibus: foeminis: & quomodo? *ibid.* n. 20. 21. Et quando jura non sunt clara, *nu.* 22. R. LXXXII. n. 8.
 Ignorare censetur gesta Antecessoris qui in jus alterius succedit, C. II. R. XIV. n. 4. & *c.*
 Ignorantia eorum, quae quis ex Officio scire debet, pro crassa habetur, C. I. R. X. n. 1.
 Ignorantia verè invincibilis excusat, C. I. R. X. n. 6. quando & quomodo praesumatur, C. II. R. XXXI. n. 17. R. XLVII. n. 10.
 Ignorantiam allegans quando teneatur probare? C. II. R. XLVII. *num.* 8. & quomodo probetur? *ibid.* *num.* 9.

ILLATIO.

2. Illatio bona non fit ex diversis, T. 12. n. 30. Illatio non valet à diversis, T. 25. n. 71.

ILLEGITIMUS.

1. Illegitimum plures sunt species, T. 17. *num.* 2. Nempe filius naturalis, Manzer, Nothus, & Spurius, quis? *ibid.* Natus menle septimo matrimonii, aut undecimo post, an censetur legitimus? *num.* 3. Omnes illegitimi prohibentur ordinari; & hujus ratio, n. 4. & *segg.* Quid de Filiis Presbyterorum? n. 4. & *segg.* Vide supra *§.* Filii Presbyterorum. Illegitimus, si Religionem ingrediatur, potest ordinari; non verò ad Prælaturam assumi, *num.* 7. Est inhabilis ad Cardinalatum, etiam si per subsequens matrimonium legitimitur, aut dispensetur, *ibid.* Quis possit cum illegitimis dispensare ad Ordines, atque Beneficia Ecclesiastica, n. 8. usque ad n. 15. Dispensatio cum illegitimis est strictæ interpretationis, *numer.* 16. Unde illegitimus simpliciter dispensatus ad Beneficium, non potest obtinere, nisi unicum, *numer.* 18. Simulque simplex tantummodo; non curatum, *nu.* 19. Ac simpliciter dispensatus ad Ordines, censetur duntaxat dispensatus ad minores: secus si dispensetur ad Ordines sacros, *num.* 20. Illegitimus dispensatus ad Ordines, non censetur dispensatus ad Beneficium, etiam simplex, *nu.* 21. Et quid de dispensato ad Ordines sacros, *num.* 22. Cum illegitimis dispensat Episcopus quoad Ordines minores, ac Beneficium simplex, n. 9. Non item quoad Ordines majores, Beneficia Curata, Canonicatus Ecclesiarum Cathedralium &c. n. 9. & *segg.* Et quid de Canonicibus Ecclesiarum Collegiatarum? *num.* 11. & *segg.* Utrum Episcopus possit dispensare cum illegitimis virtute Concilii Tridentini, quando eorum illegitimitas est occulta? *numer.* 23.

GENERALE

- & *segg.* Sententia affirmativa, veluti probabilior, pluribus propugatur, n. 26. & *segg.* Natus ex matrimonio bona fide contracto, sed invalido, non est illegitimus, *nu.* 26. & 29. Filius illegitimus sacerdotis nequit in Ecclesia, ubi pater ejus Beneficium habet, vel habuit, quodcumque Beneficium, vel Ministerium obtinere, n. 31. & 32.
 4. Illegitimi quanam? & quotuplicis generis? T. 17. *num.* 24. & *segg.* Tales sunt qui ex Matrimonio nati non sunt, *ibid.* Horum alii sunt naturales, *nu.* 25. Alii Spurii, *num.* 26. Alii ex damnato coitu, *nu.* 27. Horum iterum sunt adulterini, alii sacrilegi, alii incestuosi, alii nefarii, n. 28. Illegitimi in quo differant, & deteriores sint legitimis? n. 29. Quomodo legitimitur? Vide Legitimitio.
 R. J. Illegitimus non potest eligi, potest tamen postulari, C. II. R. LXXXIV. n. 8.

IL LICITUM.

- R. J. Illicitum in lege. Vide Necessitas.
 Illicitum censetur quod contra Juris prohibitionem fit, C. I. R. V. *num.* 4.

IMMISCENS.

- R. J. Immiscens se rei ad se non pertinenti, non est sine culpa, C. II. R. XIX. *num.* 9. nisi, 1.) in casu necessitatis, *ibid.* *num.* 10. 2.) quando requisitus alterius negotium agit, *nu.* 11. 3.) vel si requisitus utiliter agat, *num.* 12. 4.) si se contra prohibitionem immiscet, ut alterum ad interitum eruat, *num.* 14.
 Immiscere se rei alienae dicitur, qui invadit rem alienam & possidet, *ibid.* *num.* 13. Qui exercet actum vi status sui prohibitum, n. 4. Qui invito Domino negotium allumit, n. 5. Vel jurisdictionem alterius exercet, *num.* 6. Vel falsò factans scientiam, vel artem quam non callet, n. 7. Qui ex ambitione officia Ecclesiastica obtinet, n. 8.

IMMOBILIA.

3. Immobilia quae? T. 13. *num.* 7. & *segg.* Immobilia Ecclesiae an & quomodo alienari prohibeantur? n. 4. & *segg.*

IMMUNITAS.

1. Immunitati Ecclesiasticae potest Papa ex parte derogare, T. 4. *num.* 64. Contra eam tamen non valet consuetudo, etiam immemorialis, *num.* 61. & *segg.* An saltem consuetudo immemorialis, conjuncta cum fama privilegii Apostolici, valeat contra Immunitatem Ecclesiasticam? n. 66. & 67.
 2. Immunitatem, seu exemptionem Clericorum personalem esse Juris Divini, probatur multipliciter, T. 2. *nu.* 201. & *segg.* Etiam textibus apertis Juris Canonici, *num.* 208. & *segg.* Id ipsum probatur de immunitate reali Ecclesiarum, *num.* 211. & *segg.* Immunitas localis, seu jus Asyli, convenit Ecclesiae jure humano, *num.* 331. Vide supra *§.* Clericis privilegium Fori.
 3. Immunitas quid? & quotuplex? T. 49. n. 2. & *segg.* Immunitas Ecclesiarum & Ecclesiastica non sunt idem: passim tamen sumuntur pro eodem, *num.* 3. & 5. Immunitas ut sic definitur, n. 4. Dividitur in Localem, realem & personalem, n. 5.
 Immunitas localis quid? T. 49. *num.* 6. Hac gaudent omnes Ecclesiae auctoritate Episcopi erectae, licet non sint consecratae, *num.* 7. Nec divina in eis celebrata, *num.* 8. Idem est de Oratoriis, *num.* 9. Et locis sacris Ecclesiae adherentibus, *nu.* 10. In specie de Coemeteriis, *num.* 11. In praefatis locis non possunt tractari causae Criminales, *num.* 12. Neque Civiles faculares, *num.* 13. Bene tamen Ecclesiasti-

RERUM ET VERBORUM.

IMPEDIMENTUM, IMPEDITUS.

- ca, *num.* 14. Contractus quoque in dictis locis facti licet valeant, sunt tamen prohibiti, n. 15. Exceptis qui sunt ad promovendam Devotionem fidelium, n. 16. Uti est venditio candelarum, *num.* 16. Omnes actus profani, profanaque colloquia in Ecclesiis sunt contra immunitatem localem, *nu.* 17. Eam specialiter laedunt, ac poenis subjacent inferentes vim Ecclesiae, vel eam consulentes &c. *num.* 18. Contra immunitatem localem non sunt actus pietatem respicientes, nec Disputationes publicae, *num.* 19.
 Immunitas Asyli. Vide Jus Asyli.
 Immunitas realis & personalis quid? T. 49. *nu.* 225. Et gaudent Ecclesiae, Ecclesiasticaeque Personae, earumque res, *num.* 227. & *segg.* Etiam titulo quoquoque acquirent, *num.* 229. Gaudent etiam omnia Loca pia, Episcopi auctoritate erecta, *num.* 231. Atque Personae Ecclesiasticae tam saeculares, *num.* 232. quàm Regulares, n. 234. Immunitas realis ac Personalis est de Jure Divino, *nu.* 235. Unde non valet contra eam consuetudo, n. 236.
 3. Immunitas realis & personalis à quibus oneribus, exactionibus & prestationibus eximat, T. 49. *num.* 237. & *segg.* Eximit Ecclesiam, Personaeque Ecclesiasticae ab omnibus exactionibus, ac Tributis, & oneribus quomodoocumque nuncupatis, *nu.* 237. In specie etiam à Tributis ordinariis, *nu.* 238. Quoad omnia bona etiam propria, *nu.* 239. & *segg.* Libera etiam à vectigalibus, Telonibus, Gabelis, *num.* 248. Nisi negotiationis causa aliquid deferatur, n. 249. & *segg.* Insuper eximit ab omnibus extraordinariis exactionibus, collectis, Tributis, oneribus &c. Etiam illis quae urgente necessitate publica imponuntur, *num.* 253. & *segg.* Nisi sex concurrant conditiones, *num.* 254. Vide licet necessitas gravis, *num.* 255. Communis Clericos aequè ac Laicos tangens, n. 256. Praevia discussio bonorum Laicalium, an sufficiat necne? *nu.* 257. Deliberatio Episcopi cum Clero, *num.* 258. Expressus consensus Papae, n. 259. Nisi sit periculum in mora, *numer.* 260. Et tandem, ut Clerici non per Laicos, sed per Ecclesiasticos Judices compellantur, *nu.* 261. Afferuntur plures declarationes Cardinalium pro materia Immunitatis, n. 262. & *segg.* Demonstratur practice, modernam praxim Laicorum nullo nisi fundamento, n. 272. Ponitur per extensum Bulla Urbani VIII. Romanus Pontifex, pro immunitate Ecclesiastica omnium maxime faciens, dignissima lectu, *numer.* 274. Enumerantur onera, ad quae Ecclesiastici tenentur, n. 275.
 Immunitas realis & personalis declarationes Cardinalium plures afferuntur, T. 49. *num.* 262. & *segg.* Ac specialis Bulla Urbani VIII. Romanus Pontifex, *num.* 274.
 Immunitas realis vel personalis Violatorum poena est Excommunicatio latae sententiae, T. 49. *num.* 276. Quam incurrit omnes, & singuli etiam Regali vel Imperiali dignitate fulgentes, *numer.* 279. Illi quoque, qui onera imposta à Clericis sponte dantibus, accipiunt, n. 280. Nec non qui per se, vel per alios directè, vel indirectè consilio, auxilio, vel favore contra Immunitatem quidquam moluntur, n. 281. & *segg.* Ab hac poena nullum Privilegium, nulla praescriptio, nullaque consuetudo, etiam immemorialis, nec alius titulus excusat, *num.* 289. & *segg.* Ab eadem poena nemo praeter Romanum Pontificem absolvere potest, *num.* 921. & *segg.* Facientes statuta, Decreta, Constitutiones contra Immunitatem Ecclesiasticam absolvi non possunt, donec ea publicè revocent, *num.* 294. Poenae Divinae gravissimae contra facientes statuta aut Leges Immunitatis contrarias, n. 295.
 R. J. Immunitas Ecclesiastica, C. II. R. XVII. n. 5.
4. Impedimentum perpetuum respectu Matrimonii impediens, est respectu sponsalium dirimens, T. 1. *num.* 19. Temporaneum non impedit fieri sponsalia, *num.* 20.
 4. Impedimenta Matrimonii impediencia & dirimentia compendiosè recensentur, T. 1. *num.* 351. & *segg.*
 Impedimentum erroris. Vide Error, quando invalidit Matrimonium.
 Impedimentum disparitatis cultus. Vide Disparitas Cultus.
 Impedimentum publicae honestatis. Vide Publicae honestatis impedimentum.
 Impedimentum Ordinis. Vide Ordo ut impedimentum.
 Impedimentum Criminis. Vide Criminis impedimentum.
 Impedimentum conditionis. Vide Conditionis impedimentum.
 Impedimentum Consanguinitatis. Vide Consanguinitatis.
 Impedimentum affinitatis. Vide Affinitas.
 Impedimentum impotentiae. Vide Impotentiae impedimentum.
 Impedimentum impediens quid? & quotuplex, T. 16. n. 2. & *segg.*
 5. Impeditus personaliter accedere Papam, ab haerese, & aliis casibus Papalibus absolvi potest per Episcopos, T. 7. *num.* 371. & *segg.* Et per Regulares, *num.* 428. Non item per alium Confessarium non privilegiatum, *num.* 395. & *segg.* Qui impeditum mittere debet ad Episcopum, vel Regularem, *nu.* 396. & *segg.* Impedimenta personaliter adevendi Pontificem referuntur, & declarantur, n. 378. & *segg.* Impeditus personaliter adire Romanam non tenetur mittere Procuratorem, aut scribere pro Absolutione, n. 393. & *segg.*
 R. J. Impedimento Matrimonii occulto quomodo conjux se gerat? C. II. R. XXIV. n. 6.
 Impedimentum debet probari, C. II. R. XLI. n. 3. impeditus cessante impedimento tenetur praestare debitum, *num.* 10. Stante impedimento non censetur appellatio deserta, n. 5. Impeditus in variis excusatur, *num.* 4. 6. 7. 8. Nisi ex propria culpa impedimentum contrahatur, & quomodo? n. 11. 12.
 Impedimentum non praestat quod de Jure non fortitus est effectum, C. II. R. LII.

IMPERATOR, IMPERIUM.

1. Imperator censetur omnia Jura in scripio pectoris sui habere, P. n. 213. & *segg.* Imperator Jura Pontificatus arripere non debet, *nu.* 218. In Imperatorem electus statim administrat, T. 6. n. 54.
 1. Imperium, quid, & quotuplex? T. 29. *num.* 19. Imperium mixtum, *num.* 20. Et Imperium merum quod? *nu.* 21. Tres sunt gradus Imperii meri, *nu.* 22. Alia Jurisdictionis simplicis, & Imperii mixti, ac meri, definitio, *num.* 23. De Jure Canonico, an detur Imperium merum? n. 25. Et quae ad istud spectent? n. 26.
 3. Imperatoris electi approbatio pertinet ad Romanum Pontificem, T. 5. n. 574.
 5. Imperatores, & Reges non possunt excommunicari, vel alia censurâ ligari ab Episcopo, T. 39. *num.* 20.

IMPOSITIO.

1. Impositio manûs, si praemittatur in Ordinatione Diaconi, vel Sacerdotis, est cautè supplenda, T. 16. n. 10. & *segg.* Et quâ ratione ea sit supplenda? n. 15. & 17. ac *segg.* Vide infra *§.* Sacramenta.

IMPOSSIBILE, IMPOTENTIA &c.

- I.** Impossibile dicitur quod fieri non potest de Jure Communi, sed solum ex dispensatione Papæ, T. 40. num. 46.
- R. J.** Impossibile quid dicitur? C. II. R. VI. num. 2. aliud facti seu nature, aliud Juris, *ibid.* num. 4. 5. Quod pendet à voluntate Principis & concedi non confuevit impossibile censetur, *nu.* 7. Uti & quod sine dispensatione Papæ fieri nequit, *n.* 8.
- Impossibilium nulla est obligatio, C. II. R. VI. nu. 1. 9.** Impossibilis conditio contractui adjecta illum invalidat, *num.* 12. In testamento & matrimonio verò habetur pro non adjecta, *ibid.* Nisi sit contra substantiam matrimonii, tunc enim irritat matrimonium, *ibid.* Ad impossibile siue facti siue Juris nemo obligatur, *numer.* 9. Difficilia non reputantur inter impossibilia, *num.* 10. C. II. R. LXVI. *numer.* 4. 8.
- 4.** Impotentia impedimentum quid? & quotuplex? T. 15. nu. 2. & *segg.* Alia est naturalis, seu intrinsicæ, ut frigidas, *nu.* 3. Alia accidentalis & extrinsecæ, *n.* 4. Alia perpetua, alia temporalis, *num.* 5. Perpetua non est, quæ sine periculo vitæ tolli potest, *num.* 6. & *segg.* Alia est absoluta, alia respectiva, *nu.* 10. Temporalis non dirimit, *n.* 11. Nequit perpetua, si Matrimonium subsequitur, *numer.* 12. Perpetua est, si inira vas vir feminare nequit, *nu.* 14. Semen mulieris non requiritur, sed sufficit ad Matrimonium, vel si viri semen recipere possit, etiam tenere non valeat, *num.* 15. & *segg.* Steriles non habent impedimentum impotentia, *num.* 17. Hinc in quavis ætate nubere quis potest, *num.* 18. Nisi exhaustus sit ut copulam perfectam habere nequeat, *nu.* 19. Valet Matrimonium cum existente in periculo mortis, *nu.* 20. Limitatur, *ibid.* Cum spandibus & Eunuchis nullum est Matrimonium, *nu.* 21. Hermaphroditum secundum sexum prævalentem valide contrahunt Matrimonium, *num.* 22. Si nullus sexus prævalet, juxta utrumque nubere valent: & quomodo? *num.* 24. & *segg.* Qui dubitat, an laboret impotentia perpetua, non potest licite contrahere, *numer.* 25. Dubio post Matrimonium superveniente, possunt & debent per triennium tentare copulam, *numer.* 27. Si constet de impotentia perpetua, dubitatur autem, an præcesserit, vel an subsecuta sit Matrimonium, præsumitur præcessisse, *num.* 28. Dummodo pars potens de ea in tempore conquærat, *num.* 30. In dubio, an potentia sit extrinsecæ, vel intrinsicæ, præsumitur extrinsecæ, *num.* 31. & *segg.*
- 4.** Impotentia impedimentum quomodo probari debeat? Causam annullandi Matrimonium, & discedendi à conjugè præbet, T. 15. num. 33. & *segg.* Certi de impotentia non possunt propria auctoritate ab invicem discedere, debent tamen à copula abstinere, *ibid.* Nec possunt auctoritate Judicis ante probationem impotentia separari, *nu.* 34. Quæ ordinari fieri debet per inspectionem corporis, *numer.* 35. Ad quam in feminis requiruntur & sufficiunt duæ matronæ honestæ, *num.* 36. In opere nuptiali expertæ etiam non obstetrices, *numer.* 37. Quæ non tantum inspicere, sed etiam tangere debent muliebria, *nu.* 38. Ac dein suam depolitionem juramento firmare, *numer.* 39. Pro inspicendo viro requiruntur, ac sufficiunt duo Medici, aut Chirurgi, si haberi possunt, *nu.* 40. Qui etiam subinde ad feminæ inspectionem requiruntur, *num.* 41. Si per inspectionem manifestè apparet adesse impotentiam perpetuam, illico annullatur Matrimonium, *n.* 42. Si non Physicè, sed tamen moraliter certum est, declaratur Matrimonium nullum, accedente juramento conjugum ac propinquorum, *num.* 43. In

dubio datur tentatio copulæ per tres annos, *n.* 44. Vel plures si conjuges adhuc juvenes sint, *num.* 45. Quotnam propinqui, vel alii testes jurare debeant, in casu dubio? *nu.* 46. & *segg.* Si elapso triennio mulier potens affirmet, habendam esse copulam, vir autem dubie impotens id neget, creditur mulieri, *num.* 48. Econtra si negat mulier, & affirmat vir, creditur viro, *n.* 49. Nisi mulier probare velit contrarium, *n.* 50.

Impotentia impedimentum quo tempore allegari possit, & debeat? T. 15. n. 52. & segg. Si certò constat de illo, quovis tempore contra illud proclamari potest, *ibid.* & *segg.* Solvitur objectio, *num.* 54. Si verò signa sunt dubia, & unus conjugum neget, alter affirmet impotentiam, tunc post bimestre non amplius auditur, donec elapsum fuerit triennium, *nu.* 55. Matrimonium ob impotentiam annullatur, iterum renegetur, si postea constat, eam non fuisse perpetuam, *n.* 56. Nisi impotentia tolleretur per miraculum, *n.* 57. Aut ope Dæmonis, *n.* 58. Aut eliet respectiva, *num.* 59. Vel ortum habere à maleficio, *n.* 60.

Impotentes si scienter contrahunt Matrimonium, debent tanquam frater & soror cohabitare, T. 15. n. 61. Ignoranter contrahentes possunt ut frater & soror cohabitare, *num.* 62. Nisi adfit periculum incontinentia, *num.* 63. Si post contractum Matrimonium supervenit impotentia perpetua possunt & debent cohabitare, *nu.* 64. Teneatur tamen abstinere à tentatione copulæ, non item à tactibus, & osculis, *num.* 65. Teneatur etiam auferre impotentiam, & pati incisionem cum gravi molestia & dolore, *n.* 66. Non item cum periculo mortis, aut gravissima infirmitatis, *n.* 67.

Impotentium inspectio ad probandam impotentiam per quos & quomodo fieri debeat? T. 15. num. 35. & segg.

R. J. Impotentiam mariti asserenti uxori quando non credatur? C. II. R. LXVI. n. 6.

IMPRÆGNATIO.

4. Imprægnatio an, & quando inducat obligationem ducendi, vel dotandi? T. 1. n. 67. & *segg.*

IMPRESSIO.

5. Impressio librorum hæreticorum, & aliorum prohibitorum, quomodo interdicit? T. 7. n. 71. & *segg.* Item, *n.* 135. & *segg.*

IMPUBERES.

1. Impuberes naturâ prohibentur eligere, T. 6. num. 165. Nec sunt ad electionem vocandi, *num.* 166. Nec possunt obtinere Beneficium Ecclesiasticum, *cit.* T. 6. nu. 211. Nec esse Judices delegati, T. 29. n. 66. Nec pacifici, T. 35. num. 41. Nec esse procuratores, T. 38. n. 51.

2. Impuberes regulariter excluduntur à ferendo testimonio in quacunque causa, T. 20. n. 72. Ac etiam in Testamento; adeò, ut eorum testimonium sit ipso jure nullum, *num.* 73. Impubes, quis? *ibid.* Possunt tamen impuberes esse testes in Matrimonio, *nu.* 74. Atque in causis civilibus, saltem ad faciendum Judicium, *nu.* 75. Et in criminibus exceptis, atque revelandâ morte Domini, *num.* 76. Impubes qui factus est pubes potest testificari de iis, quæ vidit in sua impubertate, *n.* 77. Et quantum fidem mereatur ejus testimonium? *ibid.* In Testamento impubes nequit esse testis, licet postea factus sit pubes, *n.* 78. Impubis testimonium admittitur in nonnullis casibus; & qualiter? *n.* 79.

3. Impuberes Patroni quando præsentare possint, & quando loco ipsorum præsentent Tutores? T. 38. n. 38. & *segg.*

4. Im

RERUM ET VERBORUM.

4. Impuberum sponsalia non solvuntur mutuo consensu, T. 1. n. 234. Et T. 2. nu. 14. & *segg.* Limitatur, *ibid.*

Impuberes qui? T. 2. n. 2.

Impuberum sponsalia qualem requirant ætatem? T. 2. n. 3. & segg.

Impuberes non possunt valide contrahere Matrimonium, T. 2. n. 6. Nisi in vim sponsalium, T. 2. n. 18. & *segg.* Impuberes plures genuerunt, T. 2. n. 9.

5. Impuberes non possunt accusare, Tit. 1. num. 16. Bene tamen accusari, *num.* 35.

IMPUTARI.

R. J. Imputari non debet ei, per quem non fiat, si non faciat quod fuerat faciendum, C. II. R. XLI. *pag.* tot.

INEQUALITAS.

4. Inæqualitas personarum notabilis an, & quando dissolvat sponsalia? T. 1. n. 272. & *segg.*

INCAPAX.

3. Incapax possidendi, est etiam incapax præscribendi rem aliquam? T. 30. n. 139.

INCARNATIO.

1. Incarnatio potest accipi dupliciter, T. 1. num. 17. Distant inter Incarnationem Verbi & opera SS. Trinitatis ad extra, *n.* 18.

INCENDIARIUS, INCENDIUM.

3. Incendium si contingit, quis, & ad quid obligetur? T. 18. n. 70. & *segg.*

5. Incendiarius, quis? T. 17. num. 25. & *segg.* Poena Incendiarii propriè talis, *n.* 27. Poena illius, qui ex sola negligentia, vel imprudentia cum aliqua lara, levi vel levissima culpa incendium causavit, in foro externo, *nu.* 28. Et interno, *nu.* 30. Poena Incendiarii de Jure Canonico, *nu.* 32. Præsertim illius, qui sacra loca incendit, *n.* 34.

Incendium merè fortuito sine ullius culpa factum nullam inducit poenam, T. 17. num. 32. Sine scitu, unde sit exortum, *num.* 37. An, & quis ob talem præsumptionem puniri valeat, & quomodo? *n.* 38. & *segg.* Incendium per conjecturas, & præsumptiones probatur, *n.* 41.

INCESTUS.

5. Incestus quid? T. 16. num. 65. & *segg.* Est gravior peccatum adulteriò, *num.* 68. Poena illius de jure civili, *num.* 69. In aliquibus casibus subjacet poenæ capitis, & quibus? *num.* 70. Incestuosas contrahentis nuptias poena de Jure Civili, *num.* 71. Incestus poena de Jure Canonico, *nu.* 72. & *segg.* Præsertim Clerici, *num.* 74.

INCIDENTIA.

2. Incidentia causæ prorogat jurisdictionem, & quomodo? T. 10. n. 34. Vide infra *ψ. Questio incidens.*

INCONTINENS, INCONTINENTIA.

Incontinenti, quando dicitur revocari confessio? T. 18. nu. 77. & 78. Incontinenti quando confessio censetur apponia qualitas, ita ut confessio censetur qualificata? T. 18. n. 115. 116. & *segg.*

3. Incontinentia paternæ est filius ambulans super terram, T. 2. n. 20.

INCORPORALIA, INCORPORATIO.

2. Incorporalia aliquando coherent corporalibus, aliquando non, T. 12. num. 144. Incorporalia traditio-
Anaclei Reiffenstuel Repertorium.

nem non recipiunt, *nu.* 149. & 154. Incorporalia quasi possessio, quomodo acquiruntur? *num.* 143. & *segg.* Vide infra *ψ. Possessio, seu quasi possessio.*

3. Incorporatio quid? T. 37. num. 2. Est duplex, una quoad temporalia, alia pleno jure, *ibid.* In Beneficiis quoad temporalia tantum incorporatis Abbas præsentat, & Episcopus instituit, *num.* 1. In pleno jure incorporatis Abbas utrumque habet, *num.* 4. In Parochia, quoad temporalia tantum incorporata Monasterio, debet consulti Vicarius perpetuus, *nu.* 5. Et quidem secularis, *num.* 6. & *segg.* In pleno jure incorporatis solus superior deputat Vicarium, pro libitu amovibilem, *num.* 8. Regularis de Jure solus non potest esse in Parochia, *n.* 9. Incorporationis causa quæ? *n.* 17.

INDEBITUM.

Indebitum, ac debitum triplex, T. 23. nu. 68. Indebitum qui solvit, an & quomodo repetere possit? *n.* 69. & *segg.*

INDEFINITA LOCUTIO.

1. Indefinita locutio æquipollet universali, T. 2. num. 400. Et quomodo hæc regula sit intelligenda? *nu.* 401. & *segg.*

2. Indefinita locutio æquipollet universali, & quando? T. 24. n. 65. & 66.

INDEX.

5. Index Librorum prohibitorum quis, & unde? T. 7. num. 99. Quam Libri per eum sint prohibiti? & quomodo? *n.* 100. & *segg.* De facto novus confectus est Index Librorum prohibitorum, *n.* 109. Regulæ illius, *n.* 110. & *segg.* Index Librorum prohibitorum num etiam, & in ordine ad quos libros obliget in Germania? *n.* 113. & *segg.* Teneatur ad illum etiam Regulares, *n.* 121. & *segg.*

INDICIUM.

2. Indicium propriè acceptum quid? T. 23. num. 9. Est quid minus semiplena probatione, *num.* 10. Indicium sumitur quando quæ pro plena probatione, ac pro præsumptione juris, & violenta, *num.* 10. Effectus Indiciorum, est præsumptio, *num.* 8. Indiciorum multiplex est divisio, T. 23. num. 11. & *segg.* Indicium plenum, seu indubitatum ac certum, *num.* 12. Indicium semiplenum, seu dubitatum, *num.* 13. Indicium proximum, & remotum, *num.* 14. Indicium leve, grave, & gravissimum, quid, *num.* 15. Indiciorum aucta explicatio, juxta Julium Clarum, *num.* 16. Quæ indicia sint levia, vel gravia, Judicis arbitrio relinquuntur, *num.* 17. Indicia plura si simul constituent semiplenam probationem, potest deserti juramentum suppletorium, *Ta.* 23. num. 76.

Indicia ad capturam, qualia sufficiant? T. 3. nu. 93. Vide supra *ψ. Ciratio realis.* Indicia hæc de 'uccedunt loco diffamationis, T. 18. num. 111. Indicia, quæ censentur sufficientia ad instituendam inquisitionem specialem contra aliquem? *n.* 112. & 113. Indicium sufficiens ad torturam, an sit nominatio socii criminis facta per Reum de se confessum? *n.* 113. Indicia legitima, seu ad torturam sufficientia, sunt plura; & quæ? T. 18. num. 139. & *segg.* Confessio per torturam extorta non præcedentibus legitimis indicibus, nihil probat, *nu.* 138. Plura indicia de se sufficientia, conjunguntur ad effectum torquendi, *nu.* 142. Non item ad condemnandum poena corporali, & cur? *ibid.* Quænam indicia sint ad torturam sufficientia, Judicis arbitrio relinquuntur, *num.* 143. Indicia quæ sunt minus, quam semiplena probatio, an sufficiant ad torturam? *nu.*

144. Indictio sufficiens ad inquirendum, & citandum ad torturam, facit testimonium unius, T. 20. num. 251.

INDICTIO.

2. Indictio debet apponi in Instrumento publico, T. 22. nu. 21. Indictionis nomine, quid intelligatur, & unde traxerit originem? num. 22. Modus facilis inveniendi indictionem cujlibet anni, *ibid.*

INDIGENIS.

3. Indigenis præ alienigenis est subveniendum, T. 17. num. 33.

INDIVIDUA.

2. Individua in re sententia lata pro uno, proderit alii, T. 27. num. 158. In individuis potest quis consequi per focum, quod per se non potest, num. 159.

INDULGENTIÆ.

1. Indulgentias concedit Archiepiscopus per totam Provinciam, T. 31. num. 58. Indulgentias novas sine ordinarii licentia nequeunt publicare Regulares, num. 145.

INDUSTRIA.

1. Industria personæ Delegati, quando censeatur electa? T. 29. n. 60 & 75.

R. J. Industria personæ ubi requiritur, negotium non potest alieri committi, C. II. R. LXVIII. num. 9.

INFAMES, INFAMIA.

1. Infames repelluntur à Prælatibus, & Dignitatibus Ecclesiasticis, T. 6. num. 226. Infamia non contrahitur ob crimina occulta, sed solum ob publica, nu. 227. Infames an possint constitui procuratores? T. 28. n. 49. & 50.

2. Infames secundum Canones, quoniam generatim censeantur? T. 20. nu. 37. & 38. Quenam personæ in specie, censeantur infames? n. 38. Infames an, & quando repellantur à ferendo testimonio? num. 42. & seq. Præsertim loquendo de infamibus infamia facti, num. 49. Dantur plures casus, in quibus infames infamia juris admittuntur ad testimonium, T. 20. n. 50. & seq. Ubi fit in criminibus exceptis, nu. 50. Item, quando veritas aliter haberi non potest, num. 51. & 52. Infamibus personis qualiter tunc credatur? num. 52. Infamis admittitur etiam ad testificandum, quando ab utraque parte fuit rogatus, num. 53. Esi tempore dati testimonii non reputabatur infamis, num. 54. Valet Testamentum, ad quod infamis fuit adhibitus, quando tunc communi opinione reputabatur bonæ famæ, *ibid.* Vide supra *§. Criminosus*, & infra *§. Testis infamis*. Condemnatus de crimine per sententiam diffinitivam, efficitur infamis; fecus de interlocutoria, T. 27. n. 32. & T. 27. n. 148.

Infamia, quid? T. 20. num. 29. Aequiparatur morti, nu. 30. Infamia alia est facti, num. 31. Alia juris, nu. 32. Infamia facti, an etiam oriatur ex vita bonorum? num. 31. Infamia juris infertur dupliciter, videlicet ipso facto, num. 32. & 33. Et per sententiam Judicis, & quando? num. 32. & 34. Qualiter utraque infamia repellat testem à testificando? num. 35. Secundum Canones potest addi tertium membrum, videlicet Infamia Canonica, num. 36. Hæc irrogatur ex quolibet peccato mortali, *ibid.* Infamia juris, orta ex crimine occulto, tollitur per penitentiam, T. 20. num. 39. Eaque peracta licet sacros Ordines suscipere, num. 40. Secus di-

cendum, de infamia orta ex crimine manifesto, num. 40. & 41. Hanc nisi Princeps auctoritative tollere potest, num. 41. & 46. Infamia repellens quempiam à testificando, debet attendi pro tempore latæ per eum testimonii, nec obest superveniens, num. 47. & 48. Infamia appellatur mala fama, T. 20. num. 386.

4. Infamia mulieris an, & quando præbeat causam dispensandi? A. num. 95. Quomodo probetur? num. 351.

5. Infamia quid, & quotuplex, & ob quæ crimina contrahatur? T. 37. num. 52. & seq. Alia est facti, alia juris, num. 53. Infamia juris ipso facto vi SS. Canonum incurritur ob delicta, quæ de jure Civili eandem inducunt, nisi specialis sit limitatio, nu. 54. Allegantur delicta, ob quæ de jure Civili eandem inducunt, nisi specialis sit limitatio, num. 54. Allegantur delicta, ob quæ de jure Civili Infamia juris ipso facto contrahitur, num. 55. Delicta, ob quæ de jure Canonico contrahitur, num. 56. Ob delictum occultum nulla contrahitur infamia, num. 57. Quinam sint infames per sententiam Judicis, num. 58.

Infamia an, & quando requiratur ad inquisitionem Judicalem instituendam? T. 1. n. 173. & seq. ulque ad n. 198.

Infamiz effectus quoniam sint? T. 37. nu. 59. Infames sunt Irregulares, *ibid.* Excluduntur à Dignitatibus, præsertim Ecclesiasticis, nu. 60. Actibus legitimis, & muneribus publicis, nu. 61. Ac hereditate Testamento relicta, si agatur de innocuo, num. 62.

Infames non possunt accusare, T. 1. n. 22. R. J. Infamibus portæ non pateant dignitatum, proceum, n. 3. C. II. R. LXXXVII. n. 1. & c.

Infamia alia juris, alia facti, *ibid.* num. 2. & 3. Et quoniam dicantur infames, *ibid.* n. 3.

Infamia si publica emendatione aboletur, non impedit dignitates, *ibid.* n. 7.

Infamis etiam à dignitate quam habet removendus, *ibid.* n. 6.

INFANS.

5. Infans quis dicatur? T. 11. n. 2. Infantes oppositi censentur pro legitimis, Tit. 11. num. 20.

Infantum expositio quid Juris secum trahat? Vide *Expositio Infantum*; *Exponere infantes*; *Expositos infantes*.

INFERIOR.

1. Inferior nequit tollere legem superioris, T. 2. num. 75. Bene tamen eam adjuvare per pœnæ adjunctionem, num. 76.

INFIDELIS, INFIDELITAS.

3. Infideles gaudent asylo, T. 49. n. 77. & seq. Infidelium conversio quid? T. 53. num. 1. Si ambo conjuges infideles convertuntur, possunt & debent in matrimonio etiam cum impedimento Ecclesiastico contracto permanere, num. 2. Si vir infidelis habuit plures uxores, debet retinere solum primam, num. 3. An & quando conversus alteri nubere possit, si conjux illius non convertatur? num. 4. & seq. Proles, cui conjugi educando relinquatur, nu. 6. & seq. Ad fidem nullus est cogendus inivus, *ibid.*

5. Infidelitas tres habet species, Paganismum, Judaismum & hæresin, T. 6. n. 5.

Infidelibus propter solum infidelitatem bellum indicere nequeunt Principes Christiani, T. 6. num. 47. & seq. Nisi justa aliqua concurrat causa, num. 49. Aut

Aut denegent Licentiam prædicandi Evangelium, num. 50.

Infidelium proles, an & quando inficiis, & inivitis Parentibus baptizari valeant? T. 6. nu. 51. & seq. Infideles, & Hæreticos in bello juvare, vel ipsos pro auxilio invocare, vel fœdus cum eis inire, an, & quando possint Principes Catholici? Vide *Hæreticos*, vel *Infideles juvare*.

INFINITAS.

2. Infinitas est vitanda, & reprobat à Jure, T. 20. num. 555.

INFIRMUS, INFIRMITAS.

1. Infirmorum vota, an, & quomodo in electione fiat exquirenda? T. 6. num. 191. & seq. Vide infra *§. Vota*.

3. Infirmitas famulis & officialibus, an & quando debeatur merces vel salarii? T. 18. n. 69. & seq. Infirmitas Clericorum, Vide *Clerici egrotantes*.

Infirmitas Monialis, quando sit causa ad egrediendam Claustrum? T. 35. n. 32.

Infirmitatis causa abiens Canonice lucratur præsentias, T. 4. n. 187. & seq.

INGRATITUDO.

3. Ingratitudo est causa ob quam revocari potest donatio, T. 24. n. 52. & seq.

INHABILITAS.

5. Inhabilitas ad Beneficia quid sit, & quomodo obliget? T. 37. n. 20.

INIMICUS, INIMICITIA.

2. Inimici testimonium, an, & quando repellatur? T. 20. n. 132. & seq. Inimicus adversus eum, cum quo gerit inimicitiam, testimonium ferre non potest, n. 132. Etiam loquendo in criminibus exceptis, n. 133. Et factis occultis, ac difficilis probationis, nu. 134. Intelligendo istud de inimicitia gravi quoad causas civiles, num. 135.

In causis tamen Criminalibus quælibet inimicitia, etiam levis, testem repellit, n. 136. Fallit istud in inimico reconciliato, & qualiter? n. 137. Item in inimico utriusque partis, num. 138. Testis inimicus probat contra producentem, n. 139.

3. Inimicitia testis non præsumitur, sed est probanda ab allegante, T. 20. num. 140. Ad eam probandam sufficienti conjecturæ, nu. 141. Et quales? nu. 142. & 143.

4. Inimicitia gravis præbet causam dispensandi super impedimentis, A. num. 95. Quomodo probetur? num. 351.

5. Inimici non possunt accusare, nec habitantes cum illis, T. 1. n. 25.

IN INTEGRUM.

1. In integrum restituere quid? T. 41. num. 2. & 3. Vide infra *§. Restituere in integrum*.

INITIUM.

R. J. Initium quod ab initio non subsistit, tractu temporis non firmatur, C. II. R. X. n. 7.

INJURIA.

2. Injuriam nemo videtur facere, qui utitur jure suo, T. 28. num. 34. Appellans non facit injuriam Judici à quo. n. 33. Actio injuriarum expirat lapsu unius anni, T. 26. num. 178. In actione injuriarum Reus condemnatus efficitur infamis, nisi injuria foret minima, T. 27. n. 148.

5. Injuria quid, & quot modis inferatur? T. 36. nu. Anacleti Reiffenstuel Repertorium.

2. & seq. Requiritur ad eam dolus seu malus animus, n. 3. Hinc ab illa immunes sunt doli incapaces, & qui correctionis causâ verba injuriosa adhibent, n. 4. Cæterum verba injuriosa præferens præsumitur dolo proferre, n. 5. Injuria fieri potest tam absentis, quam præsentis, idque verbis, num. 6. Vel scripto, n. 7. Vel factis, n. 8. Hinc injuria alia est verbalis, alia scripta, alia realis, alia levis, alia atrox, num. 9. Potest quis non tantum in se ipso, sed etiam in alio, præsertim sibi subdito, injuriam pati, n. 10. Injuria quando pariat actionem injuriarum? num. 11.

Injuriarum actio. Vide *Actio injuriarum*.

Injuriarum actio à quo, quando, & quomodo institui possit? T. 36. num. 11. & seq. Injuriam passus potest contra injuriantem instituere actionem injuriarum, *ibid.* Vel civiliter, n. 12. Vel criminaliter, n. 13. Qui semel unam assumpsit, ad aliam transire nequit, n. 14. Pœna injuriarum, præsertim Libelli famosi, num. 15. Ratione injuriarum potest etiam unâ cum illarum actione institui actio Palnodie, seu Recontationis, nu. 16. Datur Actio injuriarum etiam contra illum, qui verum, occultum tamen, crimen objicit, num. 17. Nisi Reipublicæ interfit, n. 18. Ex actione injuriarum condemnatus ipsò factò contrahit infamiam, n. 19. Exceptis nonnullis casibus, n. 20. & seq.

Injuriarum actionem, vel Palnodiam, an etiam, & quando in foro conscientie institui quis possit, vel teneatur? Tit. 36. num. 28. & seq. Injuriatus etiam in foro conscientie potest institui actionem injuriarum, *ibid.* & n. seq. Et subinde, non tamen semper, tenetur, num. 30. Plerumque laudabilis, sanctus & utilis est remittere, quàm instituere actionem injuriarum, n. 31.

5. Injuriarum actio quibus modis tollatur? T. 36. nu. 22. & seq. Tollitur remissione, seu condonatione tacita vel expressâ, *ibid.* Quam tamen facere nequit subiectus potestati alterius, hoc dissentiente; bene verò assentiente illo, num. 23. Tollitur etiam morte tam injuriantis, quàm injuriati, num. 24. Item præscriptione unius anni, nu. 25. Nisi fit Injuria realis, vel scripta, num. 26. Vel Retorsione, num. 27.

Injuriam retorquere num liceat? Vide *Retorsio Injuriarum*.

Injuriantes graviter privatum, vel superiorem Ecclesiasticum, vel sæcularem, quibus pœnis subicit? Vide *Maledicti*.

Injuriola, vel contumeliosa verba correctionis causâ raro expedit adhibere, T. 36. n. 4.

R. J. Injuria non fit scienti & consentienti, C. II. R. XXVII. num. 2. Copulative est intelligendum, *ibid.* Cum injuria alterius non debet quis locupletari, C. II. R. XLVIII. n. 2. & 12.

INNOCENS.

5. Innocens censuratus, v. g. Excommunicatus secundum allegata, & probata, quomodo in utroque foro habere se possit & debeat? T. 39. nu. 41. & seq.

R. J. Innocens non debet pœnâ vel damno affici, propter odium alterius, C. II. R. XXXII. n. 3. Sæpius est nocentem impunitum relinquere, quàm innocentem damnare, C. II. R. XXX. n. 9.

Innocentes quomodo aliquando puniantur à Deo, C. II. R. XXII. n. 9. Item à jure Canonico, vel Civili ob bonum Commune, & c. *ibid.* n. 10. & 11.

INNOVATIO.

5. Innovatio Privilegiorum. Vide *Privilegiorum Innovatio*.

INOBIEDIENTIA.

1. Inobediencia est duplex, generalis nimirum, & specialis, T. 33. n. 12. Inobediens Decretis Episcoporum, vel Prælatorum Ecclesiasticorum, excommunicari debet, nu. 34. Dummodò inobediencia sit notabilis, & conjuncta cum contumacia, num. 35. Non obediens Canonicis Instructis incurrit infamiam; & qualep? n. 31.

INQUILINUS.

3. Inquilinus quis? T. 18. n. 7.

INQUISITIO, INQUISITORES.

5. Inquisitio quid, & quotuplex? T. 1. n. 149. Alia est generalis, nu. 150. Alia specialis, nu. 152. Alia mixta, num. 153. Alia paterna; Alia Judicialis, num. 154.

Inquisitio judicialis Generalis an, & quando possit ac debeat institui? T. 1. nu. 156. Debet institui ex officio, *ibid.* Et quoties? num. 157. Potest institui absque præcedente infamia, num. 158. Etiam Judicialiter, num. 159. Requiritur tamen ad eam saltem suspicio, vel præsumptio, vel indicia de delictis, n. 161. Judex insinuare volens inquisitionem generalem judicialem, prius monere debet interrogandos, num. 163.

Inquisitio judicialis specialis, an, & quando fieri possit, ac debeat? T. 1. nu. 171. Potest institui vel ex mero officio, *ibid.* Vel ad instantiam partis, num. 172. Ex officio mero institui nequit sine præcedenti infamia, vel sufficientibus indicis vitii ab inquirendo commissi, n. 173. & seq. Paternè tamen institui potest sine infamia, n. 175. Sicut etiam sine hac judicialiter ad delationem publici ministri, nu. 176. Facta denuntiatione judiciali per aliquem, etiam privatum, potest inquisitio judicialis institui absque præcedenti infamia inquirendi, num. 177. & seq. Observantia practica ad propositum, num. 184. Potest ulterius institui absque infamia, si addunt sufficientia indicia criminis ab aliquo commissi, nu. 185. Item si crimen est conjunctum cum illo, de quo prius confessus, aut diffamatus est Reus, num. 186. Vel si in inquisitione judiciali aliquis in specie nominatur, n. 187. & seq. Item in delictis, in damnum Communitatis, aut Tertii, ac aliis exceptis, num. 189. Item contra servos domus, in qua invenitur herus occisus, n. 190.

Inquisitio judicialis specialis qualem prærequirit infamiam? T. 1. num. 191. Non est necessaria probatio infamiae, si Judex ex officio mero instituat inquisitionem specialem, nu. 192. Quamvis securius adhibeatur probatio infamiae, num. 193. Si inquisitio fit ad instantiam partis, non requiritur infamia, nec probatio ejus, n. 194. Nisi Denuntians ipsemet ad infamiam, loco testium, se remittat, nu. 195. Rarissime, & vix unquam prærequiritur ad inquisitionem specialem probatio famæ, etiam in casu, quo requiritur, n. 198.

Inquisitio criminalis tam generalem, quam specialem insinuare, quando teneatur superiores? T. 1. n. 199.

Inquisitio specialis criminalis quænam adhuc requirit? T. 1. num. 200. Debet fieri à competenti iudice, *ibid.* Et debet ante omnia consistere de corpore delicti, num. 201. In casu delicti facti permanentis, non item transeuntis, num. 202. Aliud est consistere de corpore delicti facti permanentis, n. 203. Aliud de delicto facti transeuntis, num. 204. & seq. Requiritur insuper ad inquisitionem specialem, ut fiat præsentem Reo, num. 207. Et eidem tradantur articuli, seu capitula, unà cum depositione, & nomi-

nibus testium, n. 208. Apud Regulares tamen nomina testium non communicantur, & subinde nec apud sæculares, n. 209. Debent etiam exprimi circumstantiæ delicti, n. 210.

Inquisitio specialis criminalis quo ordine fieri debeat? T. 1. num. 211. Si aliquid Requisite, vel ordo omittitur, processus reclamante Reo, est nullus, n. 212. Limitatur in processu Regularium, nu. 213. Si Reus non reclamatur, valet processus, num. 214. Quando reus semel confessus est in iudicio crimen sine tortura, non amplius potest reclamare contra nullitatem processus, num. 215. Nihil debet notitia corporis delicti, nu. 216. Deductio practica consolatoria pro Judicibus, n. 217.

Inquisitio criminalis specialis quos pariat effectus respectu Rei? T. 1. nu. 218. Durante inquisitione non potest Reus promovetur ad honores, ordines &c. *ibid.* Confessus, vel convictus condemnari potest non tantum extraordinariè, sed etiam ordinariè poenà, n. 219. & seq.

Inquisitio mixta, an & quando institui possit, ac debeat? T. 1. nu. 164. Mixta est generalis secundum quid respectu personæ debet institui, si jam constat de delicto, *ibid.* & n. seq. Aperit viam ad Inquisitionem specialem, n. 166. Potest institui, etsi certè non constat de delicto, n. 167. & seq.

Inquisitio mixta, quæ est generalis respectu criminum, & specialis respectu delinquentis, pariter fieri potest, n. 169. Non autem Judicialiter, n. 170.

Inquisitores fidei, & Officium inquisitionis, unde, & quid, qualemque potestatem habeant iudicandi, & procedendi in causa hæreticis? T. 7. num. 443. & seq. Episcopi in suis Diocesisbus sunt Inquisitores natu, nu. 447. In locis ubi non viget officium Inquisitionis, Episcopi soli gaudent omni facultate Inquisitorum, n. 449.

IN RE COMMUNI.

R. J. In re Communi potior est conditio prohibentis, C. II. R. LVI. n. 1. 3. & c. Quid dicatur res Communis, *ibid.* n. 2. Fallentis v. 9. & seq.

INSPECTIO.

2. Inspectioe oculari fit probatio, T. 19. num. 21. Et quæ ad hanc requirantur? num. 22. Vide infra Ψ . Ocularis inspectio.

4. Inspectio impotentium ad probandam impotentiam per quos? & quomodo fieri debeat? T. 15. n. 35.

INSTANTIA.

2. Instantia quid; & quando incipiat, ac finiatur? T. 1. num. 13. Et qualiter differat à Processu? num. 13. 25. & 26. Instantia casualium, quando finiatur? num. 27. & seq. Perit duobus modis, num. 28. & seq. Referuntur casus, in quibus perit instantia per abolitionem ab observatione iudicii, num. 29. & 30. Instantia de Jure Civili perimitur ex lapsu triennii, n. 31. Secus spectat jure Canonico, num. 32. Perempti instantia pereunt Acta iudicii, T. 1. num. 186. Post lapsum biennii, vel triennii, an percat instantia? T. 27. n. 40.

INSTITUERE, INSTITUTIO.

3. Institutio hæredis. Vide *Hæredis Institutio*. Institutio in Beneficiis & insinuare quid & quotuplex? T. 7. num. 2. & seq. Sumitur latè, *ibid.* & propriè, num. 3. Quomodo differat à Collatione & Præsentatione? num. 4. Alia est Collativa seu verbalis, numer. 5. & seq. Alia Authorizabilis, numer. 7. Alia Corporalis seu realis, numer. 8. Quæ alio nomine vocatur Invenitura; Instal-

Installatio &c. num. 9. Institutio Canonica quæ? num. 10. requisita ad eam, num. 11. Præsentati à Patrono an necessarii sint instituendi? nu. 12. Debent prius examinari, & quomodo? n. 13. & seq. nisi sint præsentati ab universalitate ad Beneficium simplex, num. 18. Secus si ad Ecclesiam parochialem, num. 19. Notoriè literati excipiuntur ab examine, & adhuc alii, num. 20. In Parochialibus est de necessitate, non item in Beneficiis simplicibus, num. 21.

Instituere & Institutio quibus competat? T. 7. num. 22. & seq. Collativa pertinet ad Episcopum loci, *ibid.* & nu. seq. Item ad Vicarium Generalem, & Capitulum sede vacante, quoad præsentatos à Patronis, num. 24. Aliis inferioribus non competit Institutio de Jure, n. 25. & seq. Bene tamen ex privilegio, *ibid.* & n. 27. Ac fundatione, n. 28. qualiter? n. 29. Item ex consuetudine, nu. 30. Atque præscriptione, n. 31. Competit etiam illis, qui Ecclesiam pleno jure sibi subjiciam habent, num. 32. & seq. Laicis nullo modo competit Institutio in Beneficiis, num. 34. Poenæ instituentis Laici, & Instituti ab eo, n. 35. Institutio Authorizabilis de Jure pertinet ad Episcopum, n. 36. Nisi Prælati inferior habeat Jurisdictionem quasi Episcopalem privativè ad Episcopum, n. 37.

Institutio Authorizabilis an possit Archidiacono, vel alii Prælati Episcopo subiectis vi consuetudinis aut præscriptionis competere, num. 38. & seq. Institutio corporalis de Jure pertinet ad Archidiaconum, nu. 43. Secus de consuetudine multorum locorum, num. 44. & seq. Institutio corporalis & verbalis ritus qui? n. 47. & seq.

Instituendi in Beneficiis quinam sint? T. 7. num. 61. & seq. Laici institui non possunt, *ibid.* Clerici possunt institui in Beneficiis certum ordinem requirunt, licet istum nondum habeant, num. 62. dummodo tempore requisito acquirere valeant, nu. 63. & seq. Regulariter institui possunt & debent viri literati & idonei undecunque venientes, num. 65. Limitatur in Beneficiis patrimonialibus, nu. 66. Quot institui possint ac debeant in collegiis Clericorum ac Monasteriis Regularium? nu. 67. & seq. Intra quod tempus fieri debeat Institutio Præsentationum in Beneficio, ac confirmatio Electorum? num. 72. Quid si Institutio plus iusto differatur? num. 73.

Institutus in beneficio quoad Titulum non potest propria autoritate possessionem capere, T. 7. nu. 52. Bene tamen accedente consensu superioris, num. 53. Quid possit verbaliter institutus in Beneficio? *ibid.* & nu. seq. Possessionem Beneficii propria autoritate apprehendens, quomodo puniatur? num. 55. & seq. Violenter occupans Beneficium amittit jus, si quod in illo habeat, num. 59. Institutus verbaliter acquirit Jus in re etiam ante traditionem possessionis, num. 77. Postquam acceptavit institutionem, num. 78. Quæ acceptatio potest fieri etiam ab alio ejus nomine, num. 79. & seq. dummodo is habeat ad hoc speciale mandatum, num. 81. Alias acquiritur Præsentato absentis solummodo jus ad rem, num. 82. & seq. Quod per Episcopum auterri, vel revocari non potest, num. 84. Secus est in donatione, & quare? num. 85. Investitus corporaliter, seu realiter acquirit actualem possessionem Beneficii, num. 86. Nullus est ipsum instituere potest, num. 87. Neque per Delegatum à semetipso, num. 88. & seq.

INSTRUMENTUM.

1. Instrumentum Notarii, in cuius uno Capitulo reperitur fides, an probetur in totum, etiam quoad

Capitula separata? T. 3. num. 171. & nu. 116. Instrumentis, v. g. Testamentis, error latinis non præjudicat, cu. T. 3. num. 217. Dispartis inter Instrumenta Notariorum, & Rescripta Apostolica, num. 217. Error in nomine, vel pronominè, non vitiat Instrumenta, si consistit de Corpore, n. 218. Secus si per talem errorem dispositio reddatur incerta, num. 219. Quid, si Instrumentum in quo rasura existit, adhuc clausum exhibeat Ordinario? num. 229. Aut reperitur penes adversarium? num. 230. Aut corroboretur per vivam vocem testium? num. 231. Prætextu Instrumentorum de novo repertorum, non potest rescindi Transactio, T. 36. num. 48.

2. Instrumentum non impugnatur per probationem præsumptivam, T. 19. num. 90. Instrumenta ut à Reo sibi exhibeantur ad probandam suam intentionem, an Actor petere possit? T. 19. num. 141. Instrumenta nova possunt produci etiam post publicationem attestacionum, T. 19. num. 149. & 152. Dispartis inter productionem testium & instrumentorum, nu. 153. Instrumenta de novo reperta possunt produci post conclusionem in causa, T. 19. num. 168. In Instrumentis Sæcularium Clerici non possunt esse testes, can. Quomquam. 14. q. 2. T. 20. nu. 228. & seq. Instrumenta publica, in quibus Notarius attestatur de rebus à se visis, vel coram se gestis, faciunt probationem probatam, T. 20. num. 275. Quid si testis asserat, se non ita dixisse, sicut Notarius scripsit? num. 276. Instrumentorum appellatione continentur testes, T. 21. nu. 13. & 14. Propriè tamen aliud sunt instrumenta, aliud testes, num. 14. Instrumenta, vel testes adversario subtrahent, ex hoc solo causam non perdit; offendit tamen, quod iniquam fovet causam, n. 15. & 16.

2. Instrumentorum nomine largè loquendo ea omnia accipiuntur, quibus causa instrui potest, T. 22. n. 2. Instrumentum largissimè acceptum, comprehendit etiam utensilia domus &c. nu. 3. Instrumentum strictè, quid? num. 4. Aliud est publicum, & aliud privatum, nu. 5. Instrumentum publicum generatim, quid, & quæ ejus species? num. 6. Instrumentum publicum specialius loquendo, quid? num. 7. Instrumentum privatum, quid? num. 9. Differentia inter instrumenta publica, & privata, num. 10. & 12. Instrumentum publicum in prima figura, quod? num. 10. Probat plene, etiam absque aliis adminiculis, *ibid.* Nisi quis possit illud arguere de falso, num. 11. Instrumenta privata regulariter valent in præjudicium scribentium, non verò ad eorum commodum &c. num. 12. Instrumentum omnino privatum, quod? & an aliqua fides eidem sit adhibenda? T. 22. num. 156. Instrumentum originaliter privatum habens aliquod supplementum, dicitur *instrumentum publicum*, *ibid.*

Instrumentum authenticum, & non authenticum, quod? T. 22. num. 13. Inter instrumentum publicum, & authenticum, an sit differentia? nu. 14. & seq. Differunt tanquam superius & inferius, nu. 14. Frequenter tamen sumuntur pro Synonymis, num. 14. & 16. Ad instrumentum publicum, quæ solemnitates requirantur? T. 22. num. 17. & seq. Debet illud continere invocationem Divini Nominis, num. 18. Ac in eo apponi annus Dominicæ Incarnationis, num. 19. Item mensis, & dies anni, num. 12. Atque Indictio, num. 21. & seq. Item nomen Papæ, vel Imperatoris &c. num. 23. An etiam nomen Consulis? *ibid.* In eo debet exprimi locus, & quidem particularis, celebrati Contractus, nu. 24. Item nomina testium, n. 25. Testium tamen subscriptio non requiritur, num. 26. Ad va-

liditatem instrumenti publici plura requiruntur ex parte Notarii; & quæ? n. 27. 28. & seqq. Dicitur solemnitates in publicis instrumentis sunt servandæ; Cur? n. 32. Omisso solemnitate de consuetudine requiritur, vitiat instrumentum, *ibid.* Instrumenta quæ habent sigillum authenticum, plene probant, T. 22. num. 89. Instrumentum an aliquando probet absque appposito sigillo? num. 97. & 98. Vide infra *§. Sigillum.*

Instrumentorum productio, quid? T. 22. num. 229. Et quando fieri possit? *ibid.* Quid agendum, si instrumentum arguatur falsitatis, n. 230.

Instrumentorum editio, quid? T. 22. nu. 132. Instrumenta, quibus aliquis in Judicio est usus, sunt edenda, nu. 234. Et quidem in originali, nu. 234. & 235. Originale tamen non tenetur quis relinquere apud Acta, nu. 236. Instrumenta naturaliter debent edi citata, & præsertim parte adversa, num. 237. Instrumentum quo quis usus est in Judicio, totum debet legi audiente Judice, & parte adversa, nu. 238. & 239. Si tamen super unico tantum capitulo moveatur questio, sufficit illud edere, seu parti ad scribendum dare, nu. 238. & 240. Instrumentorum editiones debent fieri sine die: secus in editione rationum.

2. Instrumenta sua, an Reus teneatur edere Actori ad fundandam ejus intentionem? T. 22. num. 234. & seqq. Si ipse est usus in Judicio, tenetur eadem edere, *ibid.* Secus, quando ipse non est usus in Judicio, saltem regulariter loquendo, num. 242. & seqq. Actor tamen tenetur edere Reo instrumenta ad fundandam hujus exceptionem, & cur? n. 244. Instrumenta communia tenetur Reus edere Actori petenti; & si Judex ea non faciat edi, licite appellatur, T. 22. n. 245. Instrumenta pluribus modis dicuntur communia; videlicet, ratione proprietatis, n. 246. Ratione materiae, n. 247. & 248. Et ex natura negotii, num. 249. Regula illa, Reus non tenetur Actori sua propria instrumenta edere, plures patitur limitationes; & quas? num. 250. & seqq. Reus tenetur edere sua instrumenta Filio agenti contra illum, n. 251. Privilegium istud extenditur ad Ecclesias, Hospitalia, aliaque Loca pia &c. n. 252.

Instrumenta, quibus modis generatim impugnari, & reprobari possint? T. 22. num. 256. & seqq. Possunt impugnari iuxta omnia quatuor causarum genera, num. 256. Impugnatur instrumentum ad quæ attendere debeat? num. 257. & 258. Instrumentum à Notario confectum, an valeat extra territorium ejus, à quo constitutus fuit? num. 259. & seqq. Instrumenta confecta per Notarium putativum, an valeant? nu. 265. & seqq. Instrumenta confecta per Notarium de crimine Falsi condemnatum, an valeant, si fuerint facta ante ejus condemnationem? num. 275. & seqq. Vide infra *§. Notarius.* Falsitas circa accidentalia non vitiat instrumentum, n. 280. Probatio per testes, an sit validior probatione per instrumenta? T. 22. num. 282. & seqq. Probatio per instrumenta est extraordinaria, & artificialis, num. 285. Fides instrumentorum potest reprobari, atque elidi depositione Testium, num. 286. Instrumentum inducit notorium, & facit rem manifestam; & qualiter? nu. 287. Eandem vim obtinent tam fides instrumentorum, quam depositiones testium; & quomodo? nu. 288. & 282. Testes plenam fidem faciunt in Criminalibus: instrumenta verò directe non probant crimen, nu. 289. Instrumenti valor stat eo usque, donec aliquid probabile contra illud asseratur, num. 290. Ubi requiritur scriptura ad substantiam actus, testes non sufficiunt, num. 291. Per testes instrumentarios qualiter possit impugnari? num. 292. & seqq. Instrumentorum in-

novatio potest fieri, ne venustate corrumpantur, T. 30. n. 28. & 29.

Instrumentum publicum valet, & si testes inscripti interea fuerint mortui, T. 22. nu. 302. Et quid si negetur esse genuinum talis Notarii instrumentum? *ibid.* Ad instrumentum impugnandum, quot requirantur testes eidem non intercepti? num. 304. & seqq. Instrumentum potest per testes reprobari dupliciter; & quomodo? nu. 308. 309. & 310. Probata falsitate instrumenti circa unum punctum substantiale, tollitur fides ejus in totum; num. 310. Instrumentum æquivalet duobus testibus, & quomodo, n. 312. & 315. Præsumptio, quæstat pro instrumentum publici Notarii, tollitur per contrariam depositionem testium, num. 314. Et quot testes, præsertim extranei, sufficiant ad id reprobandum? num. 311. 312. 313. & seqq. Cessante omni suspitione ex parte Notarii & Instrumenti, magis instrumentum credi debet, quam testibus contra illud deponentibus, n. 319. Præsertim, si instrumentum sit antiquum, *ibid.* Dantur aliqui casus, in quibus contra instrumenta non admittuntur testes; & quibus? num. 320.

2. Instrumenta inter se contraria, an probent? T. 22. num. 321. & seqq. Quando producuntur ab eadem parte, nihil probant, sed fidem sibi ad invicem derogant, nu. 321. five fiat publica, five privata, num. 322. Dilatatis inter testes, & instrumenta quoad hoc, num. 323. Instrumenta contraria quando producuntur à diversis partibus, standum est digniori, num. 324. Si tamen concordari possunt, oportet ut inter se concordentur, n. 325. Alioquin absolvendus est Reus; præterquam in causa liberali, n. 326.

Instrumentum ob factam in eo rasuram, an possit reprobari? T. 22. n. 327. & seqq. Potest id reprobari ob factam in parte substantiâ rasuram; aliâs scilicet, n. 327. 328. & 330. Pars substantialis instrumenti, quæ? nu. 329. Ob rasuram manu ejusdem Notarii factam, aut de qua ipsemet attestatur &c. non vitiat instrumentum, n. 330.

Instrumenti originalis amissio potest tripliciter fieri, T. 22. num. 331. Et quid juris, quando instrumentum fuit amissum? num. 332. 333. & seqq. Tenor instrumenti amissi potest reprobari per testes dupliciter; & quomodo? num. 334. & 335. Et quid, si instrumentum factum adversarij v. g. illud dilacerantis, perit? n. 337. Quid agendum quando allegatur instrumentum, putâ Extravagans Constitutio Papæ, de qua dubitatur, an sit authentica? num. 339. Vel Rescriptum Papæ, quod videtur pravâ suggestionem obtentum? n. 340.

Instrumento æquiparatur præsumptio juris, Tu. 23. num. 50. Ac proinde, ubi Lex requirit probationem per instrumentum, sufficit præsumptio Juris, quæ contrariâ probatione non eliditur, *ibid.* Sententia lata ex falsis instrumentis, non transit in rem judicatam, T. 27. num. 131. Sententia quæ transit in rem judicatam, non rescinditur prætextu instrumentorum de novo repertorum, T. 27. num. 141. & 142.

R. J. Instrumentis noviter repertis renunciatur per transactionem generalem antea factam, C. II. R. LXXXI. n. 7.

Instrumentum falsum in uno censetur ex toto falsum, C. II. R. XXXVII. n. 13.

INTERDICTUM.

1. Interdictum, prout sumitur pro Constitutione Ecclesiastica, quid? Tr. 2. num. 13. Interdicti personaliter prohibentur eligere, si sunt denunciati, T. 6. num. 171.

2. Interdicta, alio nomine appellantur, *judicia possessoria,*

foria, T. 12. n. 72. Interdicta, unde sic dicantur? num. 73. Interdicti nomine non intelligitur hic censura Ecclesiastica, n. 74. Interdictum in proposito, quid? n. 75. Differentia inter Interdicta, & Actiones, olim erant plures, num. 76. Hodie in effectu nulla remanet differentia, n. 77.

2. Interdicta variè dividuntur, T. 12. num. 78. 79. & seqq. Nempe ex parte rerum, quibus competunt, *ibid.* Item ab effectu, num. 80. & seqq. Interdicta prohibitoria, restitutoria, & exhibitoria, quæ? nu. 81. Interdicta mixta, quæ? n. 82. Aliæ interdictorum divisiones, n. 83. & seqq.

Interdictum adipiscendæ possessionis, quid, & quomplex? T. 12. n. 84. & seqq. Est triplex, num. 85. Interdictum Quorum bonorum, unde sic dicatur? n. 86. Quid, & quale sit? nu. 87. & 88. Interdictum Quorum legatorum? n. 89. Et interdictum Salvianum, quid? n. 90.

Interdictum retinendæ possessionis, quid? T. 12. num. 91. Dividitur in Interdictum *uti possidetis*, & in Interdictum *utrobi*; & quid? n. 92. Interdicta hæc, quando locum habeant? nu. 93. Quando de possessione constat, dantur alia Remedia retinendæ possessionis; & quæ? n. 94.

Interdictum recuperandæ possessionis, quid? Tr. 12. n. 95. Appellatur Interdictum *Unde vi, ibid.* Interdictum hoc, quibus competat? n. 96. & 97. Interdictum *Unde vi*, pertinet solum ad res immobiles, nu. 98. Non verò ad mobiles, n. 99. Nisi accessorie, seu nisi existent in re immobili, num. 100. Præter Interdictum *Unde vi* dantur plura Remedia recuperandæ possessionis, nu. 101. Quæ tamen non sunt Interdicta, num. 102. In Interdicto retinendæ possessionis, seu uti possidetis, si utraque pars contendat, probareque conetur se esse in possessione, quid Juris? T. 12. n. 227. & seqq.

Interdicta duplicia, quæ? T. 12. nu. 238. In his fallit Regula illa, *soli actori incumbit onus probandi, ibid.* Secundum formam Interdicti, *Uti possidetis, ut possideatis*, quando Judex pronunciare debeat? n. 242. In Interdictis duplicibus uterque litigantium probare debet, T. 19. n. 131.

Interdictum Unde vi, quale? T. 13. num. 7. Datur ad duo; & quæ? n. 8. Et ad quantum tempus de Jure Civili, & Canonico? num. 9. & 10. Interdictum *Unde vi*, solum competit spoliato suâ possessione, nu. 11. Et quidem rei immobilis, num. 12. Dummodo tempore spoliationis verè possederit, nu. 13. & 14. Colono, Inquilino, vel Procuratore, de possessione rei immobilis Domini sui vi dejecto, Interdictum *Unde vi*, competit Domino, non colono &c. n. 15. Limitatur, nisi fuerit conductor fundi &c. ad longum tempus, num. 16. Solvuntur instantiæ, n. 17. & 18. Interdictum *Unde vi*, competit adversus eum, qui deiecit, vel spoliari justit, aut spoliationem ratam habuit, nu. 19. Et qui clam ordinavit dejectionem, aut ejus familia vi alterum possessione suâ deiecit, num. 20. Et qualiter hoc postremum procedat? num. 21. An contra tertium possessorem, qui rem spolio ablatam scienter recepit, detur Interdictum *Unde vi*? num. 22. 23. & 24.

4. Interdictum seu vetitum Ecclesiæ, quatenus impedimentum, quid? & quomodo obliget? T. 16. nu. 3. & seqq. Non irritat Matrimonium, num. 8. Nisi Papa ponat clausulam irritantem, n. 10.

5. Interdictum quid, & quomplex? T. 39. num. 180. & seqq. In sensu Civili, *ibid.* Et in sensu Canonico quid? nu. 181. & seqq. Aliud est locale, idque vel generale, vel particulare, n. 183. Aliud personale, n. 184. Aliud mixtum, n. 185.

Interdicto generali quænam contineantur, & quænam obligentur? T. 39. nu. 186. & seqq. Interdictio pro-

pulò non censetur interdictus Clerus, & è contra, *ibid.* Sub generali Interdicto Cleri non veniunt Religiosi utriusque sexus, num. 187. Nec Episcopi, nec Prælati, nec Canonici Cathedralis, nu. 188. Sub interdicto generali populi, vel Cleri alicujus loci non censetur interdictus Ecclesiæ, vel alia loca sacra talis loci, n. 189. Sub interdicto Civitatis comprehenduntur etiam suburbia, num. 190. Sub Interdicto Ecclesiæ comprehenduntur etiam Capellæ, ac Cœmeteria contigua, non item separata, num. 191. Differentia aliqua inter generale, & particulare Interdictum locale, num. 192. Interdictio cœmeterio, vel polluto non censetur interdicta vel polluta Ecclesia, num. 193. Interdicta civitate vel Dioecesi, censetur etiam interdicta Ecclesia Cathedralis, num. 194. & seqq. Ad servandum Interdictum locale tenentur omnes, etiam Regulares, Incolæ, & extranei, n. 195. Qui causam dederunt Interdicto locali, in quovis, etiam non interdicto loco, prohibentur celebrare, & audire Divina, n. 197.

Interdicti effectus quinam, & quomodo intelligendi? T. 39. nu. 198. & seqq. Sunt privato quorundam, non omnium Sacramentorum, num. 199. Sacramentum Baptismi dari potest omnibus tempore Interdicti, *ibid.* Sicut & Sacramentum Confirmationis, exceptis specialiter interdictis, num. 200. Item Sacramentum Pœnitentiæ, exceptis nonnullis casibus, num. 201. Non item Sacramentum Eucharistiæ; nec Extremæ Unctionis, nec Ordinis, num. 202. Nisi in periculo mortis, n. 203. Alius Interdicti effectus est privato Divinorum Officiorum, num. 204. Qui tamen multum limitatus est hodie n. 205. Ita, ut Missæ & alia Divina tempore Interdicti generalis quotidie celebrari valeant, dummodo fiat non pulsatis campanis, nu. 206. & seqq. Submissa voce, num. 208. Januis clausis, nu. 209. Personaliter interdictis, & qui Interdicto causam dederunt, exclusis, num. 210. In festis Paschatis, Pentecostes, Assumptionis B. V. MARIÆ, & Corporis Christi Interdictum censetur suspensum, num. 211. Alius interdicti effectus est privato sepultura Ecclesiastica, n. 212. Limitatur tamen hic effectus, & quomodo? n. 213. & seqq. Si quis in loco interdicti sepelitur, non est amplius exhumandus, n. 215.

Interdictum violantes graviter peccant, T. 39. num. 216. Et Clerici incurunt Irregularitatem, nu. 217. Suspenduntur ab Officio, & Beneficio, num. 218. & seqq. Privantur voce activa, & passiva eligendi, n. 220. Perdunt privilegium sepultura tempore Interdicti, num. 221. Regulares non servantes Interdictum sunt Excommunicati, num. 222. Regulares non tantum servare, sed etiam publicare tenentur Interdicta ab Ordinaris lata, n. 223. Salvis tamen eorum privilegiis, n. 224. Laici violantes Interdictum, & alios violare facientes peccant graviter, ac sunt Excommunicati.

R. J. Interdictum contra Civitatem etiam suburbia comprehendit, C. II. R. XLIX. n. 7.

Interdicti poena minor est quam excommunicationis, C. II. R. LXXXVI.

INTERLOCUTORIA.

2. Interlocutoria sententia. Vide infra *§. Sententia interlocutoria.*

INTERPRETATIO, INTERPRES.

1. Interpretatio generatim, quid? T. 2. nu. 351. Alia fit per modum declarationis, alia per modum supplementationis, num. 351. & seqq. Interpretatio per modum declarationis, dicitur literalis; nec est propria interpretatio, num. 352. Interpretatio per modum

dum suppletionis, quid? *nu. 353.* Hæc est propria interpretatio, *ibid.* Afferuntur quædam hujus exempla, *num. 354.* Concessa potestate interpretandi statuta qualis concedatur, *num. 355.* Clausula, quod statuta non recipiant interpretationem, quid operetur? *num. 357.* Interpretatio ex parte causæ efficientis, quomodo dividatur? *nu. 357. & seqq.* Interpretatio necessaria, seu authentica, quæ? *num. 359.* Interpretatio generalis scripta, *num. 360.* Et generalis non scripta, *n. 361.* Interpretatio necessaria & particularis, quæ? *n. 362.* Et cur sic dicatur? *num. 363.* Interpretatio non necessaria, seu probabilis ac doctrinalis, quæ? *n. 364.* Interpretationis ex parte causæ formalis sunt quinque species, *n. 365. & seqq.* Nempe, Interpretatio translativa, *n. 366.* Declarativa, seu verborum expostiva, *nu. 367.* Correctiva, *num. 368.* Restrictiva, *num. 369.* Et extensiva, quid? *n. 370.*

Interpretatio authentica legis, an debeat publicari solemniter, ut obliget? *T. 2. nu. 373. & seqq.* Mera legis declaratio non est publicanda, bene tamen Interpretatio legis proprie dicta; & cur? *num. 374. & 375.* Interpretatio legis quomodo differat ab Epicheia? *n. 379.* Regule in legum interpretatione observandæ declarantur, *T. 2. d. num. 383.* usque ad *n. 445. & seqq.* Legillator majori cum libertate interpretatur legem, quam inferior, *num. 382.* Vide infra *ψ. Legum interpretatio.* Interpretatio Rescriptorum, & privilegiorum qualiter fiat? *T. 3. num. 119. & 130. & seqq.*

2. Interpretis dictio creditur, *T. 20. n. 267.*
3. Interpretari legem, & Privilegia ad quem pertinet? *T. 30. n. 77.*
4. Interpretatio non admittitur in claris. Vide *Clara.*
5. Interpretatio verborum. Vide *Verborum significatio.*
R. J. Interpretatio faciendâ est contra eum qui legem aperit dicere potuit, *C. II. R. LVII. num. 1. &c.* Est faciendâ ut res valeat potius, quam pereat, *ib. num. 8.*

INTERROGATORIA.

2. Interrogatoria, quid & quomodo fiant? *T. 18. n. 213.* Interrogatoria non dantur parti, *num. 214.* Possuntque per Judicem fieri usque ad prolationem sententiæ, *ibid.* Interrogatoria variè differunt à Positionibus, *num. 215.* Et in quibus? *num. 216. & 217.* Interrogari servato juris ordine, quando Reus censetur? *T. 18. num. 156.* Vide infra *ψ. Reus an Judici.*
Interrogatoria partim generalia, partim specialia, sunt proponenda in examine testium, *T. 20. num. 508.* Interrogatoria generalia, quæ? *n. 509.* Interrogatoria specialia, quæ? *n. 510.* Interrogatoria suggestiva, quæ? *num. 516.* Suggestio alia aperta, alia palliata, *n. 517.* Interrogatoria suggestiva sunt prohibita, & vitanda, *n. 508.* Interrogationes testium debent fieri in genere, gradatim descendendo ad magis specialia, *n. 519.* Idem procedit in examine Rei super crimine admisso, *nu. 520.* Aded ut confessio Rei per suggestionem extorta, non sufficiat ad condemnandum, *n. 521.*
5. Interrogatoria generalia quæ, & quomodo proponi debeat in processu criminali? *T. 1. n. 372.*
Interrogatoria generalia Reo proponenda quæ, & quomodo? *T. 1. n. 432. & seqq.*
Interrogatoria specialia testi proponendi Regule, principia, & Praxis, *T. 1. n. 374. & seqq.* Testi ordinariè non solent, quamvis possint subindè interrogatoria specialia per ambages proponi, *n. 375. & seqq.* Reus verò per ambages interrogatur, & quare?
Interrogatoria specialia quæ, & quomodo proponi possint, ac debeant reo? *T. 1. n. 434. & seqq.*

Interrogatoria ab Advocato Rei, vel ipso Reo pro examine Testium quando, & quomodo fieri possint, ac debeant? *T. 1. nu. 455. & seqq.* Quomodo super ipsi examinari debeant Testes? *n. 457.*
Interrogatoria proponuntur Idiome vernaculo Testis, vel Rei, & scribuntur Idiome Latino, *T. 1. num. 368.*

INTERSTITIA.

1. Interstitia temporum, quibus conferendi sunt Ordines, quæ, & cur à Jure statuta? *T. II. n. 143. & seqq.* Nulla certa statuuntur pro Ordinibus minoribus, *nu. 143.* Pro aliis requiritur annus, *num. 144.* Naturalis vel saltem Ecclesiasticus, *num. 145.* Textus notabilis constitutionis Innocentii XII. circa ipsa, *n. 147.* In Interstitiis Ordinum ex quibus causis possint dispensari? *num. 148. & seqq.* Requiritur major causa in dispensatione quorundam Interstitiorum, ac aliorum, *n. 149.* Et cur? *num. 150.* Ecclesiæ utilitas, vel necessitas, ut in interstitiis dispensetur, quando censetur adesse? *num. 151. & 152.* Cujus sit dispensare in Interstitiis? *num. 153. & seqq.* Episcopus ordinans alienum subditum cum Litteris Dimissoriis non potest cum eo dispensare quoad interstitia, *num. 153.* Sed dispensare in istis spectat ad Episcopum respectu suorum subditorum, *num. 154.* An eadem potestas competeat Vicario Generali, atque Capitulo sede vacante? *num. 155.* In Interstitiis dispensat Episcopus, vel expressè, vel tacitè; & quomodo? *num. 156.* Potestas dispensandi in Interstitiis respectu Regularium, an spectet ad Episcopum, vel Prælatum Regularem? *nu. 157. & seqq.* De quibus Regularibus hæc quæstio procedat? *ibid.* Ostenditur dictam potestatem pertinere ad Episcopum; & quomodo, *num. 158.* Nisi quando Prælati Regulares suis subditis conferunt Ordines minores, *num. 159.* Contra Ordinantem, & Ordinatam non servatis temporum Interstitiis, nullæ sunt pœnæ in Jure statuta, *num. 203.* Peccat tamen uterque, ac subiacet pœnæ arbitrariæ, *num. 204.*

INTESTATUS.

3. Intestatus quis dicatur? *T. 27. num. 2.*

INTRUSUS.

3. Intrusus in Beneficio quis censetur? *T. 5. n. 511. & seqq.* Talis generatim est, qui obtinet Beneficium Ecclesiasticum sine autoritate illius, ad quem de jure spectat Collatio, *n. 513. & seqq.* Sive propria autoritate, *n. 514.* Sive aliorum, *num. 515.* Sive id faciant, *num. 517.* Enarrantur plures alie species Intrusionis, *num. 518. & seqq.* Quinam intrusorum nomine veniant, quoad effectum Regulæ Cancellariæ, *num. 526.* Effectus intrusionis in Beneficium sunt varii, *num. 527. & seqq.* An valeat rescriptum motu proprio obtentum tacita intrusione, *num. 532.*
4. Intrusus Parochus invalidè assistit Matrimonio, *T. 3. num. 77.*

INVALIDUM DE JURE.

R. J. Invalidum de Jure quid? *C. II. R. XXX. num. 9.*
Invalidum quomodo dicatur firmati ex nunc, non ex tunc, *C. II. R. XVIII. n. 3.*

INVENTARIUM.

2. Inventarium quid? *T. 22. n. 136.*
3. Inventarium quid? *T. 26. num. 509.* Qualia afferat privilegia? *num. 510.* Regulariter loquendo nemo tenet

tenetur facere Inventarium, *nu. 511.* Limitatur in aliquibus casibus, *num. 512. & seqq.* Inventarium quando inchoari & perfici debeat, *n. 515.*
R. J. Inventarium, qui absque Inventario hereditatem adit, sibi damnus exinde imminens imputare debet, *C. II. R. LXXXVI. n. 5.*

INVENTOR.

5. Inventor rei alienæ quid facere, quomodo de Domino indagare, quandiu illum expectare, & quid interea cum re inventa agere possit, & debeat? *T. 18. & seqq.*

INVESTITURA.

3. Investitura quid & quotuplex in Beneficiis? *T. 7. n. 9. & n. 46. & seqq.* Ritus Investituræ, *num. 47. & seqq.*
Investitura Feudi quid? coram quibus & quomodo fieri debeat? *T. 20. num. 55. & seqq.* Quando peti ac renovari valeat? *num. 113. & num. 140. & seqq.*

INVETERATUM.

1. Inveteratum quid? *T. 4. num. 101.*

INVITUS.

2. Invitus nemo cogitur agere, quomodo intelligendum? *T. 14. n. 80.* Invito Beneficium non tribuitur, *T. 24. n. 54.*
3. Invito Beneficium non tribuitur, *T. 10. n. 50.*

JOACHIM.

1. Joachim Abbas error circa Trinitatem Personarum Divinarum damnatur, *T. 1. num. 8. & seqq.* Solvitur ejus instantia, *nu. 10. & 11.* Joachim Abbas, quis fuerit? *T. 1. num. 209.* Ejus vaticinia, præsertim de S. P. N. Francisco, & Ordine ipsius, *ibid.* Cur is scripserit contra Petrum Lombardum, vulgo *Magistrum Sententiarum*, *num. 210. & 211.* Joachim Abbas errores, qui? *num. 212. & 213.* Ipse non fuit hæreticus, quamvis libellus ipsius damnatus fuerit, & cur? *nu. 214.* Cur error Joachim Abbas, & damnatio libri sui, nihil obfuerit Monasterio? *num. 225. & seqq.*

JOCUS.

4. Jocus facilius probatur, quam fictio, *T. 1. num. 8.*

IPSE DICTIO.

3. Ipse dictio est personalissima, *T. 49. num. 106.*

IPSO FACTO.

R. J. Ipso facto, vel ipso jure quando intelligatur privatio, vel punitio, *C. II. R. XLIX. n. 4.*

IRACUNDIA.

2. Iracundiæ calore facta confessio, vel accusatio, an teneat? *T. 18. n. 21. & 45.*

IRREGULARIS, IRREGULARITAS.

1. Irregularis, an, & quando prohibeantur eligere? *T. 6. nu. 172.* Irregularitas inducitur, & prohibetur quis ordinari, ubi vitium corporis, vel impedit exercitium corporis, vel notabilem causat deformitatem, *T. 20. nu. 9. & seqq.* Vide supra *ψ. Corpore vitiat.* Irregularis est leprosus, Paralyticus, Arreptitius &c. *n. 19.* Mutialis est ipsum, aut sui mutilationem sine justa causa procurans, sit irregularis, *num. 25.* Licet solum partem digiti sibi absciderit, *Anacleti Reiffenstuel Repertorium,*

nu. 26. Haud obstant, quod alioquin defectus digiti non inducat irregularitatem, *num. 27.* Nihilominus habens sex digitos, potest unum recalcare, *nu. 28.* Irregularitas incurritur, quamvis culpa abscedentis sibi membrum, vel partem ejus, non sit notoria, *n. 29.* Aut ex zelo indiscretio, v. g. animo sedandi libidinem, quis se ipsum mutilaverit, *num. 30.* Castratus in Infamia, vel ex justa causa faciens se mutilari, non sit irregularis, *nu. 31.* Dans operam rei illicitæ, ac ex se periculosa, secuta sui mutilatione sit irregularis, *n. 32. & 33.* Secus si actio illa prava non est ex se periculosa, seu induciva mutilationis, *n. 34.* An sit irregularis, qui deprehensus in adulterio, sicque mutilatus amittit virilitatem? *n. 35.* Quis possit dispensare super irregularitate orta ex vitio corporis? *n. 36. & seqq.*
Irregularitas Bigamiæ oritur ex defectu Sacramenti; & cur? *T. 21. num. 6. & 18.* Bigamia vera inducit irregularitatem, etiam contracta ante Baptismum, *num. 9.* Solvuntur Jura in contrarium militantiæ, *num. 10.* Homicidium commissum ante Baptismum non causat irregularitatem, bene tamen Bigamiæ; & quæ, & cur? *num. 11.* Disparitas inter Irregularitatem ex occisione hominis, & ex Bigamia provenientem, *nu. 14.* Irregularitas Bigamiæ non inducit propter crimen, sed propter defectum sacramenti, *nu. 18. & n. 6.* Quis possit dispensare in Irregularitate Bigamiæ? *n. 21. & seqq.* Vide supra *ψ. Bigamia.*

5. Irregularitas ut sic, quid & quotuplex, & quando contrahatur? *T. 37. n. 63. & seqq.* Quomodo differat ab Excommunicatione, & suspensione? *n. 64.* Irregularitas alia est ex delicto, alia ex defectu, *n. 65.* Irregularitas nunquam incurritur, nisi in casibus à Jure expressis, *n. 66. & seqq.* Vel ubi diuturna Ecclesiæ consuetudo, illam induci vult, *n. 67.* Irregularitatem ex delicto quænam crimina inducant? *T. 37. n. 68. & seqq.* Illam inducunt reiterato Baptismi? *n. 69.* Violatio censuræ, *num. 70.* Indebita susceptio Ordinis, *num. 71.* Hæresis, & Apostasia à fide, *nu. 72.* Homicidium, & mutilatio injusta, *num. 73.* Omnia delicta inducentia infamiam Juris, *n. 74.* Dummodo sint publica, & n. 75. Irregularitas in infamia subinde ex parte cessat, post præctam poenitentiam, *n. 76.*

Irregularitates ex defectu recensentur, *T. 37. num. 77. & seqq.* Quæ oriuntur ex defectu animi, *nu. 78.* Quæ referuntur & Neophyti, *nu. 79.* Item ex defectu corporis: & quali? *num. 80. & seqq.* Item ex defectu Natalium: & quali? *n. 85. & seqq.* Ex defectu ætatis, *num. 88.* Ex defectu Libertatis, *n. 89.* Et Sacramenti, *nu. 90.* Item ex defectu lenitatis, *num. 91.*

Irregularitas quos pariat effectus? *T. 37. num. 92. & seqq.* Parit privationem Ordinis suscipiendi, *ibid.* Privationem usus Ordinis jam suscepti, *nu. 93.* Ac Beneficii suscipiendi, *n. 94.*

Irregularitatis in pena dispensare quis possit? Vide *Dispensatio in Irregularitate ut sic.*

Irregularitas ex homicidio justo, quod directè, vel indirectè Autoritate publica causatur, & occasione illius, à quibus contrahatur? *T. 12. n. 75. & seqq.* Recensentur in compendio, *ibid.*

Irregularitas ex accusatione criminali, *T. 12. nu. 76.* Omnis coram Laico accusatus de crimine, pœnam sanguinis promerente, est Irregularis, *num. 76.* Secus est, si coram Judice Ecclesiastico accusat, *num. 77.* Vel non nisi civiliter ad suum interesse, cum potestate contra pœnam sanguinis, *num. 78.* Sicut nec qui pro eodem Interesse suo malefactorem, v. g. Furem, capit, & tradit, vel indicat Judici cum apposita protestatione, *nu. 79.* Qui verò pro interesse extraneo id facit, Irregularis est,

est, num. 80. Accusans civiliter liber est ab Irregularitate, & si interne intendat poenam sanguinis quando, & quomodo fieri debeat ad invitandam Irregularitatem? num. 82. & seq. Ab Irregularitate immunis est, qui criminaliter accusat crimine levi, vel coram Jure Ecclesiastico, aut. 84. & seq. Vel de crimine in futurum, num. 86. Doctrina practica ad propositum, n. 87.

Irregularitatem quando contrahant Judex dictans sententiam mortis vel mutilationis & alii qualitercunque concurrentes ad eam? T. 12. num. 89. & seq. Effectus secuto eam incurrit quisvis sive Clericus, sive Laicus Judex, *ibid.* & num. seq. Exceptio Papae, num. 91. Etiam Inquisitoribus haereticæ pravitatis, num. 92. Ac Judicibus Ecclesiasticis tradentibus malefactorem Curiae saeculari, num. 94. Necnon Episcopis, Principibus S. R. I. num. 95. & seq. Consiliariis & Assessoribus consulentes poenam sanguinis, vel votum dantes, sunt irregulares, num. 99. Quid de Confessariis & Theologis eandem poenam suadentibus, vel mandantibus Judici? *ibid.* & num. seq. Advocati quoque & testes in causa criminali sunt Irregulares, num. 103. Nisi ad id cogantur, num. 105. Pariter Irregulares sunt Notarii, Tabelliones, Scribae, & alii Ministri Justitiae, ad executionem poenae sanguinis concurrentes, num. 107. Excipiuntur, qui privata Autoritate, & remotè tantum concurrunt, uti opifices conficietes furcam, funem, gladium, &c. num. 108. & seq.

3. Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione in bello, T. 12. num. 115. & seq. Si in bello patenter injusto vel unus tantum occiditur, omnes totius exercitus sunt irregulares, *ibid.* Exceptis illis, qui praesens spiritualiter adjuvant, num. 116. In bello justo offensivo omnes & soli illi sunt Irregulares, qui propriè factò aliquem occidunt, num. 117. Non item qui moraliter certi sunt, à se nullum esse occisum, num. 118. & seq. Etiam Clerici sint, num. 121. Dubitans, an in tali bello aliquis à se sit occisus, pro Irregulari habere se debet, num. 122. In bello justo defensivo ab Irregularitate immunes sunt tam Clerici, quam Laici qui pro defensione propriae personae, vel Ecclesiae, aut Patriae propriè factò aliquem occidunt, num. 123. & seq. Si necessarii in tali bello pugnant, num. 125. Secus, si liberè, uti milites, nomen militiae sponte dantes, num. 126. Doctrina practica pro favore illorum, qui sunt vel fuere milites, in causa Irregularitatis, num. 128. & seq.

Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione ob defensionem vitae, membrorum, famae, honoris, fortunae, an & quando contrahatur? T. 12. num. 46. & seq. Irregularis non est, qui occidit, vel mutilat pro defensione suae vitae, aut membrorum injustum invasorem, nisi excedat moderamen inculpatae tutelae, *ibid.* & num. seq. An, & quando censetur servare moderamen inculpatae tutelae, qui occidit, vel vulnerat, dum fugà salvare se possit? num. 148. & seq. Ab Irregularitate quoque immunis est, qui servato moderamine inculpatae tutelae occidit, vel mutilat pro defensione rerum temporalium, num. 157. & seq. Ab eadem immunes sunt non tantum qui pro defensione propriae, sed etiam qui pro defensione alienae vitae, membrorum, & bonorum fortunae, occidunt injustum Invasorem, servato moderamine inculpatae tutelae, num. 172. & seq. Etiam pro necessaria defensione famae commissum homicidium, vel mutilatio immunis est ab Irregularitate, n. 174.

Irregularitas ex homicidio merè casuali, ex opere licito, secuto, nulla incurritur irregularitas, T. 12. num. 176. Adducuntur pro praxi varii casus, num.

177. & seq. Ratione carentes aliquem occidentes ab Irregularitate immunes sunt, num. 179. Qui homicidium casuale, vel mutilationem ex opere licito committit, Irregularis est, si ex culpa gravi omittit debitam diligentiam cavendi mortem, aut mutilationem, num. 181. Un fieri potest apud Magistròs, Parentes &c. in correptione morum discipulorum, num. 182. Secundum aliquos levis culpa in vitanda morte alterius casuali sufficit ad Irregularitatem, num. 185. Sed probabilius requiritur culpa gravis, num. 187. & seq. In actionibus licitis, omni periculo mortis carentibus, nulla est obligatio adhibendi specialem diligentiam de cavenda morte alterius, num. 190.

Irregularitas ob homicidium casuale ex opere illicito secundum aliquos semper sequitur, T. 12. num. 191. Probabilius respondetur cum distinctione de opere illicito ex natura sua inducens, vel annexum habens mortis, aut mutilationis periculum, & de actione illicita id non habente, num. 195. & seq. Clerici medicinam, vel Chirurgiam exercentes, irregulares sunt, si mors inde casualiter sequatur, num. 200. Non item si merè casualiter sequatur ex ipsorum veneratione, num. 201.

Irregulares ex homicidio casuali in ebrietate, usum rationis adimente, committò verè inducitur, T. 12. num. 204. Secus est si ebrietas usum rationis non admittit, n. 205. & seq. Dummodo homicidium prius non intendatur, aut rationabiliter praevideatur, n. 207. Qui ab experientia scit, se in ebrietate homines periculosè invadere, Irregularis est, si in ebrietate aliquem occidit, vel mutilat, n. 211. & seq.

Irregularitatis ex homicidio, vel mutilatione secuta dispensatio. Vide *Dispensatio in Irregularitate ex homicidio, vel mutilatione secuta.*

R. J. Irregularitas ex homicidio per alium, meo nomine factò, non incurritur, C. II. R. X. n. 12.

IRRITATIO, IRRITUM.

1. Irritatio actus alia explicita, alia implicita, T. 2. n. 243. Irritandum quandoque dicitur, id quod ipso jure est irritum, T. 4. n. 58. & T. 2. n. 252. Irritatio legis, quid, & quomodo differat ab abrogatione & derogatione legis? cit. T. 2. n. 484. & 485. Vide infra *Lex abrogans.*

2. Irritum ipso Jure, & irritandum, in quo differat? T. 16. n. 21. & 22.

3. Irritatio Testamenti quid & quomodo fiat? T. 26. num. 731. & seq.

Irritatio voti quid, & à quo fieri possit? Th. 34. num. 8.

ITER.

2. Iter ut est servitus rustica, quid? T. 26. num. 99. R. J. Iter ad Curiam Romanam arripit habet vim appellationis, C. II. R. XXXI. n. 7.

JUBILAEUM.

5. Jubilaei tempore, & virtute, an Confessarii simplices absolvere valeant ab haeresi, & casibus Papalibus aliis? T. 7. n. 400. & seq.

JUDÆI.

1. Judæi an obstringantur constitutionibus Ecclesiasticis? T. 2. num. 278. & seq. Qua ratione in Jure Canonico habeatur integer Titulus de *Judeis*? nu. 280. Judæorum Talmud, cur per Papam justus fuerit comburi? n. 286. & 288.

2. Judæi ad testificandum in judicio adversus Christianos admitti non debent, T. 20. nu. 152. Idemque dicendum de Paganis, Haereticis, & quibuscunque infidelibus, num. 153. Imò & de Judæis, aliis-

RERUM ET VERBORUM.

aliisque Infidelibus noviter ad Fidem Catholicam conversis, nu. 154. Tamen pro instrumentis, contractibus, & testamentis iidem admittunt, n. 155. Sicut & in criminibus exceptis, num. 156. Testimonium Christianorum indistinctè admittitur contra Judæos, n. 157.

3. Judæi gaudent Asylò, T. 49. n. 77. & seq.

5. Judæi & Judaismus quid? T. 6. n. 2. Judæi pejores sunt Saracenis, n. 29.

Judæi, an à Principibus Christianis in suis Territoriis licite recipi, & unà cum ritibus suis tolerari valeant? T. 6. num. 3. & seq. Respondetur affirmative: quare? num. 4. Judæi antiquas suas synagogas restaurare possunt, non tamen novas erigere, num. 5. Ubi de factò non existunt, recipiendi facile non sunt: & quare? num. 6. Semel recepti expelli amplius nequeunt, n. 7. Nisi justa adit causa, num. 8. Possunt certis legibus, & poenis cæceri, num. 9.

Judæis commorari, vel cum eis communicationem habere qualiter prohibuit sic Christianis? T. 6. n. 10. & seq. Non possunt Christiani cum eis habitare in eadem domo: nec uti illorum Medicò, vel Medicina, *ibid.* Nec eis pro mercede servire, nu. 11. Sive intra, sive extra domum illorum, num. 12. & seq. Nec possunt habere Judæum in domo sua pro servo, num. 14. Nec aliqui invitare ad convivium, nu. 15. Neque committere illis officia publica, num. 16. Nec aliqui relinquere in testamento, num. 17. Licet tamen est Christianis inter contractus cum Judæis, nu. 18. Et curiositatis gratià, intrare ipsorum synagogas, atque ritus illorum observare, n. 19.

Judæis quædam de Jure sint concessa, & imposita? T. 6. n. 20. & seq. Gaudent Jure civium aliorum, nu. 21. Conversi sunt immunes à vexa aliorum Judæorum, nu. 22. Litigantes cum Christianis coram Jure Christiano comparere debent, num. 23. Delinquentes contra Clericum puniendi specialiter, n. 24. Debent portare habitum à Christianis distinctivum, n. 25.

R. J. Judæi die Sabbathi non possunt conveniri nec convenire in Judicio, C. II. R. LXI. n. 8.

JUDEX.

1. Judex quis? T. 32. num. 2. & seq. Debet esse vir bonus, nu. 5. Ac juris, & æqui peritus, & quomodo? nu. 6. Qui prohibeantur esse Judices? num. 3. Acta Judicis illegitimi ob communem errorem sustinentur, nu. 4. In Judice quæ requirantur? nu. 7. Quæque ejus Judicium pervertant? num. 8. Judex debet abstinere à receptione munerum, nu. 9. Teneturque ad restitutionem receptorum, num. 10. Et facit licem suam, nu. 21. Non tamen prohibetur Judex recipere esculenta & poculenta ultrò oblata, quæ paucis diebus abstini possunt, n. 12. & seq. Judex, an pro suo labore possit exigere sportulas? n. 17. & seq. Judicis officium est laudissimum; communitur tamen duplex ejus genus distinctum, n. 24. Judicis officium nobile, & mercenarium, quid? T. 29. n. 24. & T. 32. n. 25. & 26. Et qualiter exerceatur? cit. T. 32. num. 27. & seq. Vide infra *Officium Judicis.* Judex est fatuus, qui ultrà petita judicat, cit. T. 32. num. 26. Judex habet potestatem cognoscendi in dubio, an ipse sit Judex competens, necne, T. 29. nu. 133. & num. 173. Judex semper debet judicare ex æquo & bono, quomodo? T. 35. num. 129. Judex in quibus differat ab Arbitro? T. 43. num. 21. 22. & 24. & seq.

2. Judex tenetur in conscientia judicare juxta præscriptum Legum, T. 2. nu. 152. Ac tenetur etiam Anselmi Reiffenstuel Repertorium.

in judicando procedere secundum Leges in præsumptione fundatas, num. 163. & seq. Judex regulariter tenetur judicare secundum allegata & probata, T. 32. num. 32. Solvitur instantia, nu. 33. An Judex debeat judicare secundum allegata & probata, etiam contra propriam scientiam, est celebris quaestio, num. 34. & seq. Quando Judex non habet omnino certam scientiam, tenetur eam deponere, ac procedere secundum allegata, & probata, n. 35. Licet habeat certam scientiam contra Reum, Actore non probante, debet eum absolvere, num. 36. Si verò habeat certam scientiam pro Reo, qui tamen secundum allegata & probata offenditur nocens imprimis tenetur omnia media tentare pro liberatione ejus, num. 37. Et quæ sint ejusmodi media &c. num. 38. & 50. His deficientibus tres extant diversae Doctorum sententiae, n. 40. & seq. Tertia & cæteris probabilior sententia distinguit inter causas civiles, & criminales majores, nu. 46. & seq. Ex eo, quòd Judex sit persona publica, n. n. sequitur, eum teneri condemnare Reum contra propriam scientiam, n. 49.

Judex non potest judicare secundum sententiam minus probabilem, relicta probabiliori, T. 32. n. 52. Nec inter duas æquè probabiles pecuniam accipere pro ferenda sententia in favorem unius, num. 53. Neque tunc judicare in favorem auctoris, totum jus eidem adjudicando, nu. 54. In arbitrariis utriusque habere judicem gratiorum, nu. 55. Quid agendum judici, quando utraque litigantium pars videatur habere causam æquè probabilem? num. 56. & seq. Judex debet cuncta rimari, nu. 56. Judex ex Opinionibus discrepantibus tenetur eam eligere, cui suus intellectus magis consentit, num. 58. Nec debet causam ad superiore referre, sed ipsè met eam decidere, num. 59. Ubi probationes utriusque sunt æquales, favendum est Reo, & possessori, demptis causis favorabilibus, num. 60. Quod si uterque litigans personam Rei, vel possessoris sustinet? nu. 61. In casu multum intricato potest Judex consulere partibus, ut se amicabiliter componant, nu. 62. Regulariter tamen litigantes ad componendum compelli nequit, num. 63. & 64. Secus ex gravi causa, num. 65. Judicis est conari, ut quam citius fieri potest, controversiæ litigantium finiantur, nu. 66. Judicis est, providere parti litiganti idoneum advocatum, si quæ talem non habet, n. 69. Judex potest, ac debet supplere ea, quæ sunt de Jure, & ab Advocatis nimis bene dicta, non verò illa, quæ sunt de factò, nu. 53. Idque probatur, simulque exemplificatur, n. 74. 75. & 76.

Judex delegatus, quis, quibusque aliis nominibus appellatur? T. 29. num. 27. Et quomodo differat à Vicario? num. 28. Judicium delegatorum varias sunt species, n. 30. & seq. Delegatus ad universitatem causarum, & delegatus ad causam particularem, quis? num. 31. Et quæ differentiae utriusque? num. 32. Delegatus ab homine, num. 33. Et Delegatus à Jure, qui? num. 34. Et cur hoc Jurisdictionis sit delegata, non ordinaria? num. 35. Quid importet Clausula, *Tanquam sedis Apostolicæ Delegatus*, nu. 36. Et clausula, *etiam tanquam sedis Apostolicæ Delegatus*? num. 37. & seq. In dubio an tunc censetur Episcopus uti jurisdictionis ordinaria, vel delegata? num. 38. Delegatus alii sunt ratione Dignitatis, alii ratione personæ; & quæ differentia inter eos? num. 39. Tandem alii sunt Delegati, alii subdelegati, n. 40.

1. Judex delegatus multipliciter differat ab Ordinario, T. 29. num. 41. & seq. Judex ordinarius exequitur jurisdictionem jure proprio: Delegatus jure alieno, num. 42. Ordinarius potest delegare jurisdictionem suam: non sic Delegatus &c. num. 43.